

Clibellus de beneficijs in curia va
cantibus: per Joannem lup. d'pala
cios ruiuios decretorum doctorem:
regumq; consiliarium editus.

Ad clemētissimū invictissimū & semper augustinū cesarem

Ferdinandū quintū. Hispaniarum vtriusq; Sicilie Hierusalē & insularū & p̄tinētis maris oceanī regem catholicum gloriosum ac felicissimum. Barbarumq; gentiū domīnōrem. Joannes lup. de palacīos rūuios decretorum doctor. Regiusq; consiliarius.

Rofecturo mihi olim ad romanā curiā ad p̄stā-

dam Julio secundo pontifici maximo obedientiāz; ex parte maiestatis vestre ac serenissime regine Elisabeth dulcissime coniugis. vnum inter alia veluti precipuum iniūgebatur: videlicet q̄ apud summū pontificē multipliciter instarem; totisq; viribus illi suaderē: vt de dignitatibus alijsq; beneficijs in curia vacantibus; quorum presentatio ad regiam maiestatem in vestram expectabat: absq; eorum presentatione minime p̄uidet; si damna & icōmoda īde sperata vitare cupiebat. P̄: receperat item mihi gloria illa regina q̄ ad hanc rem opportuna & necessaria pr̄uiderē: eaq; litteris mandarem; sueq; traderē m̄testati. Nos enim erat illi; vt omnia suo nomine alicui gerēda; cuiuscūq; generis forēt; per prius videre; & (vt ita dicam) palpare; vt si quid in censuram caderet; castigaretur. Ego vero rei difficultatē: regineq; grauitatem agnoscens; tremebundus recusare tētaui; sed nō potui eius man⁹ effugere. Tanta quippe erat illi in iubēdo grauitas; tantusq; in loquendo lepor; qđ nulla vis animi; nullaq; potentia; nisi ad parēdum relinquebat. Darui itaq; eiusq; mandatis acquieui; & opusculum istud ad finē v̄sq; perduxi. Lūq; ille lud felicissime regine offerre voluisse; ad mortes infirmata est; & post pauca diem clausit extremum. Quapropter res ipa tanq; infecta apud me mansit; & velut inutilem & negligitam inter alia opusculorum meorū fragmenta reposui. ibiç diu latere permisi. Lū vero postea vrgens necessitas fragmenta ipa perquirere coegisset; opusculū ipm beate regine dedicatū offendit. Quem oculi legere & lachrymari simul ceperūt. Quia vulnus qđ catholice regine obitus cordi nostro iniecerat; ex opusculi lectiōe renouatu⁹ est; & ne quoties legerem idipm nobis contingere; neve infortunatum opus pdiret in publicū: igni tradendum plures d̄terciui. Quid enī infortuni⁹ operi nostro eueniri potuit; quā post eum consumatum regiq; maiestati sacratum. gloria inde sperata priuari: & in tenbras exteriores mitti. Num ista mecum agerem menteq; revoluerem; parato iaz ad incendium igne; ratio ex aduerso occurrit; que opinionem nostraz omnino delevit. Quā uis (inquit) aduersa libelli fortuna ignem iuste exposcat; vt de brachio suo mutius & cœuola recre poposcit. Sacre tamen regine meritat in agendis discretio & prouidentia que ex ipo libello patent; cōtrarium suadent. Quidenim laudabilis in muliere illa esse potuit (si mulierem nominare fas est) quam vt ea que in iure consistebat; ad romanumq; pontificem deferebantur; & legere & intelligere vellet; ac si illius rei solius sibi cura esset; & multo iam pridem tempore iuri operam dedisset. & rursus. Quid in ea sanctius atq; salubrius excogitari potuit; quam deum censurasq; timens; vt sue suorumq; subditorum saluti consuleret. ista litteris comprehendere iussit. His autem incutabilitas medijs victus; libēter substiti; & libellum ipsum in columnē & sanum reliqui. Ea itaq; felicissima regina que vīvens vite principiuz libello tradidit. Eadem postea vita functa; illuz ab incendio liberavit; Rodericum fidum imitata qui fidei hostes quos dū in humanis age ret; vincere solebat; eosdem mortuos similiter deuicit. In ipsius ergo regine gloriā perpetuam felicissimamq; recordationem; eundem libellum maiestati vestre offero; indubitanter sperans; quod propter eius dñe regine infinita merita erit aliquādo proficuus. Valeat seculi noster decus.

Tabula.

Contenta in hoc libello de beneficijs in curia va- cantibus.

C^{on}tento prefatioi operis ad invictissi-
mum regem Ferdinandum.
C^{on}tra cassus narratio super quo li-
bellus editus fuit.

C In. §.1.

C^{on}gitur plene de potestate pape pse-
tim in beneficialibus;
C^{on}papa vicē dei gerit in terris & ē chri-
sti vicarius & facit idem consistorium cū
christo. vnde appellans ab eo ad christū
sentit heresim.
C^{on}papa est supra concilium & potest su-
pra ius dispensare.
C^{on}papa habet plenissimas potestatēs
in beneficialibus.
C^{on}papa est beneficiorum dominus et
potest ad libitum priuare episcopuz suo
episcopatu & dare alteri.
C^{on}papa potest priuare omnes colla-
tores beneficiorum.
C^{on}ominium beneficioruz & rerū ecclē-
sie dicitur esse apud christum.
C^{on}Res ecclesie romane sunt pape; sicut
res fisci sunt imperatoris.
C^{on}prelatus & quilibet beneficiatus di-
citur administrator: nō dominus.

C In. §.2.

C^{on}gitur de obedientia & reverentia q̄
debitur pape ac prelatis.
C^{on}nobedientia est maximum & atro-
cissimum crimen.

C In. §.3.

C^{on}De reverentia que prelatis & superio-
ribus debetur.
C^{on}tra resistentes mandatis superi-
orum & de eorum pena.
C^{on}Princeps est lex animata.

C In. §.4.

C^{on}pape non est cum peccato paren-
dum.
C^{on}Quomodo illud quod principi pla-
cuit legis habet vigorez; & quomodo est
legibus solutus.
C^{on}Princeps non potest sine causa tolle-
re alicui priuate psone vel yniversitati re-
suam vel ius sibi debitum.
C^{on}Lex vel mandatum principis nō ha-
bet vim citationis nisi ex principis pot-
estate.
C^{on}Princeps debet ex iusta causa mo-
neri.
C^{on}pape non est data potestas peccan-
di in carcere potius deo q̄ pape cum pecca-
to parendum est.

C In. §.5.

C^{on}Si papa mandat ordinario q̄ absolu-
tū ab excommunicatione expressa fal-
sa causa vel q̄ excommunicatum nō cui-
tet; non tenetur ei parere.
C^{on}Is cui mandatum pape dirigitur cuz
peccato non tenetur parere; n̄uis ei soli
notum sit peccatum.

C In. §.6.

C^{on}Si papa mandat prouideri de benefi-
cio alicui notorie indigno non est ei pare-
dum maxime si tanta est indignitas q̄ si
ne peccato prouideri non potest.
C^{on}Adelius est paucis dignis vel vni tā-
tu multas ecclesias conserre q̄ multis
a ij

indignis plures concedere.

C In. §.7.

C Si papa scribit pro intruso; non est ei levato vello obediendum.

C Intruso non est obediendum.

C Si executor in criminis deputatus sci at reum iniuste condemnatum non debet exequi.

C Inferior potest ex iusta causa superiori resistere; ut puta in illicitis mandatis.

C An index teneatur iudicare finitam legem iniustum vei iniquam; vel debeat prius superiorum consulere.

C Executor potest ex iusta causa executionem differre.

C Quando preceptum pape multum nocet expectanda est secunda iussio.

C Si impetrans tacuit beneficium quod habebat; non est obtemperandum talibus litteris.

C Inferior qui ex iusta causa non obtemperat mandato superioris non incidat in penam vel censuras in mandato contentas quod est notandum.

C Clausula si processus veritate nitantur; suspendit effectus communicationis.

C In. §.8.

C Reges Gothi Hispaniam ex antecessione Honorij imperatoris Hispani habuerunt; eamque a saucibus inimicorum eruerunt; ideo superiorum in temporalibus non recognoscunt.

C Postquam reges gothi Hispaniam adcepisti suere continuata est Gothorum successio usque ad tempora nostra.

C Reges Hispani ecclesias construxerunt et dotauerunt; ex quo ius patronatus sibi acquisierunt; et in suos successores transmiserunt.

C Prelatus electus et confirmatus ante ipsum administraret debet personaliter acquiritur.

cedere ad regem Hispanum eius reuentiam prestare; eo autem absente pro regi vel vicem regis habenti.

C In. §.9.

C Antiquitus in electionibus prelatorum interueniebat consensus regis Hispanie.

C Electio pape olim siebat a principib⁹ christianis postea fuit imitatum.

C Imperator habet priuilegium: ut in omnibus ecclesijs alemanie possit facere vnu recipi. Idem priuilegium habet rex Francie et rex Anglie.

C Rex Francie et Anglie in quibusdam ecclesijs cathedralibus suorum regnum sede vacante possunt beneficia conferre.

C Rex Fracie certis casibus potest cognoscere de causis beneficialibus tam in petitorio quam in possessorio.

C Rex Anglie et Hungarie conserunt per bendas et beneficia in regnis suis ex priuilegio pape.

C Rex Apulie ex priuilegio habet inuestitutam beneficiorum.

C Principes seculares possunt habere ius conserendi beneficia.

C Rex Francie habet canonicatum in quibusdam ecclesijs sui regni.

C Rex Hispanie et marchio Asturicensis habent canonicatus in ecclesia Legionensi.

C Lause ex quib⁹ reges possunt habere ius circa beneficia conserenda.

C Quomodo interest regis quod boni preficiantur prelati propterea potest contra eorum electionem vel promissiones obijcere.

C In. §.10.

C Ius patronatus ex consuetudine acquiritur.

Ctalet consuetudo q̄ mortuo prelato rex habeat custodiam et administratio-
nem bonorum episcopatus.

CIus patronatus cadit in feminā.

CIn. §.ii.

CPapa in dubio non videtur deroga-
re iuri patronatus laicorum.

CReservatio beneficiorum non compre-
hendit beneficia pertinentia ad prestati-
onem laicorum.

CDe beneficiis patronatis laicorum i cu-
ria vacantibus papa non puidet.

CPapa laicis patronis non iudicat
ut eos a fundatione et obtentiōe ecclesie-
rum retrahat.

CInstitutio bñficij facta expto patro-
no laico est nulla.

CIus patronat⁹ regale efficacius est
q̄ aliorum propterea specialior mentio
requiritur in illo q̄ in alio.

CIn materia restringibili: non veni-
unt persone maiores sub clausulis gene-
ralibus.

CDe iure patronatus laicorum oportet
faccere expressam mentionem.

CPapa potest derogare iuri patrona-
tus laicorum; sed non debet.

CQuando ex precepto pape executio-
ne tenetur scandalum; supersedendum
est in executione.

CReges hispani habuerunt ius patro-
natus in ecclesijs cathedralibus et alijs
anteq̄ papa reseruaret sue collationi be-
neficia in cura vacantia.

CIn iuria sit successori si dñegeture iq̄d
predecessori fuit concessum.

CEmphitheosis ecclesie finita; danda
est heredi.

CExecutores dati super prouisione di-
gnitatis sive presentiōe regis; debent
supsedere inexecutiōe ad petitiones re-
gis donec papa consulatur.

CMandatum extra iudiciale: non trā-
fit in rem iudicatam.

CSi papa aufert beneficium vni ut det

alteri; t̄cnetur puidere de bñno cibio.

CIn. §.12.

CQuando papa prouidet de benefi-
cijs patrimonialibus; supersedendum est
in executiōe donec papa informetur; co-
sulatur et secundo rescribat.

CNaturales preferuntur extraneis.

CAn appellari potest a papa male for-
mato ad ipsum bene informatum; et qd
opetur talis appellatio an habeat vim
supplicationis.

CAn supplicatio mādati suspēdat ei⁹
effectum.

CPapa nihil iniquum facere presumt-
ur ideo libenter revocat qd male fecit.

CAn reges consiliarij possunt licite
mandare q̄ littere pape ac rescripta su-
per beneficijs patrimonialibus deferan-
tur ad senatum anteq̄ executioni man-
dantur; ut videatur an preiudicent re-
gi vel regni; ut pape supplicetur super
hoc.

CIn. §.13.

CAgitur de monitorijs penalibus quo
modo emanat a sede apostolica et cu qui
bñ clausulis et quo pacto is cōtra quem
derigitur serueri potest.

CDe clausula mot⁹ ppaj et certa sci-
entia quid operetur in monitorijs penali-
bus et alijs dispositionibus.

CIn. §.14.

CDe monitorio penali quomodo; ut
plurimū trahit secū executionem.

CQuo iure inuita fuere monitoria pe-
nalia.

CAn et quomodo monitio iudicis qua-
reū monet ut satissimat sit citatione vel ba-
beat vim citationis vel sententie interlo-
cutorie vel diffinitive.

CDe monitorio cum clausula senscri-
te grauatum quid operetur.

CDe mandato iudicis sub pena quid
importet,

C Pena excommunicationis magna ē
gravis.

C De monitorijs sub pena excommunicatiōnis in contra facientem quid importet an habeat executionem paratam vel requiratur nouus processus.

C Appellatio principalis iuuat alios.

C In. §. 15.

C De monitorio penali cum clausula si senseris te grauatū quid operatur an habeat vim citationis vel resoluatur in implicem citationem.

C Quare fuit illa practica monitorij cu^z la clausula si senseris te grauatū.

C Si taliter monit⁹ comparet ⁊ grauamen ostendit non incurrit excommuni-

cationē in monitorio contentā.

C Ibi declarantur partes monitorij penalis cum clausula predicta.

C Qui taliter monitus comparet quomodo debet suas exceptiōes pponere.

C Coram quo debet monitus exceptiones suas opponere an coram papa an coram delegato an coram executore an coram eorum quolibet.

C An ⁊ quando appelliatio a monitorio penali suspendat effectum monitorij.

C A quo tempore currunt dies in monitorio penali positi.

C Appellatio ab executoriis quid operetur.

C Finis.

Libellus de beneficijs in curia vacatis: per Joannem Imp. de Palatios ruuios decretorum doctorem regiumq; consiliariu editus.

facti nar-
ratio.

Actum super quo iur; consiliū petitur tale ē. Fernādus et Elisabeth hy spaniaz utriusq; Sicilie; Hierusalē; et insula rū maris oceani rex et regina dñi nr̄i potētissimi; in regnoꝝ suorū ecclesijs cathedralibus; ac nōnullis alijs; patronat⁹ ius h̄re noscūtur; eo q; ipoz antecessores terrā de imicoꝝ fauic⁹ manu acceperūt armata; et tēpla solēnia ad cultū divinū necessaria edificates; dotib⁹ amplissimis dictauere; iusq; patronat⁹ quo ad p̄ncipales dignitates sibi reseruarūt in eis; quo iure hispaniaz reges hactenus vſi sunt; et nemo in eisdē ecclesijs p̄ficiet al: nisi ad eoz p̄sentationē; etiaꝝ si plati in romana decederēt curia. Nūe vero roman⁹ pōt sex nescit q; ratiōe duct⁹ dignitates aliis et platuras eoz p̄sertiꝝ qui Rome degres vitaꝝ finiere; patronat⁹ iure neglecto aliquib⁹ p̄serūt; datis sup hoc executori alib⁹ l̄fis; incōtradictores graues censuras et penas p̄tinētib⁹. Ex quaꝝ obtēperātia et implemēto; regib⁹ regnoꝝ graue dānū et iniuriā redūdere manifestū ē. Quāobrē inuictissimi reges nr̄i mādati executionē ipediūt; differiq; faciūt; donec papa p̄sult⁹; veritatisq; p̄scius; aut a se factū reuocet; aut secūdā mittat iusfōne. Cū verisimile nō sit cū cū tā gravi regū regniq; iactura et iniuria id velle; imo ex falsa partis relatiōe vel iportunitate fecisse. Et qm̄ bonarū mētiū ē ibi timere culpā; vbi culpa nō reperit; christianissimi reges nostri informari cupiūt; an per huiusmodi executiōis ipedimētu et dilationes incidat in penas et cēsuras in l̄fis executorialib⁹ p̄tētas et in eas q; in bulla

louis cene filiter p̄tinēt p̄tra eos q; l̄fis apliçis vel mādati legatorū et nūcioꝝ et iudicū delegatorū ḡrāz v̄l iusticiā p̄cernētib⁹; decretisq; sup eis et re iudicata seu p̄cessib⁹ executorialib⁹; nō habito prius eoz bñplacitoꝝ et assensu; neve tabelliōes et notarij sup huiusmodi l̄fis et p̄cessib⁹ executorialib⁹ instrumēta seu acta p̄ficeret; aut p̄fecta p̄t cui⁹ iterest tradere sub grauissimis penis p̄hibere; statuere seu mādare p̄sumūt; et p̄tra dantes auxiliū; p̄siliū vel fauorē. et si forsitan hec via nō videt tutu; quo nā mō sibi p̄ouidcri p̄nt p̄tra hec et alia filia mādata et monitoria penalia que a sede aplica quoddie emānat. tā sup collatiōib⁹ beneficioꝝ; q; sup alijs reb⁹ ecclesiasticis; grauissimas penas et cēsuras cōtinētia.

Ad cuius dubij decisionem aliq; tēda sunt ex qb⁹ plenissima yberriamq; pape potestas maxime in bñficialib⁹ de mōstrabit. Lui⁹ virtute ab oib⁹ et p̄ oia parēdū et obtēperādū p̄ma p̄sideratiōe videbat. Esayas q̄ppe. 28.c. de future ecclie fūdamēto pdicēt ait. Ego mittā i fundamētis syon; lapidē angularē pba tū; p̄ciosuz.i.in fundamēto fudatus. Qd apla ad corinthioꝝ 3.4. clarāḡ dicit. Fūdamētū aliud nullū pons p̄t id qd positiū ē; qd ē xp̄o iesus. Ilhabet trālūptiue in.c. cū paulus. j. q. j. et in.c. veniēs. d̄ p̄sbyte. nō bap. mi. et in.c. fundamēta. d̄ electio. li. 6. i pn. Christ⁹ enī ē petra fūda mētal. de qua d̄f z̄ Matthei. 7. Fundata enim erat supra petrā. Et qm̄ oportebat ipm mori, p̄ redēptiōe generis humani; et successorē relinquere; viuēs adhuc; pētrū successorē elegit; cui claves regni celoz dare p̄misit. Matthei. 16. habet i.c. i nouo testamēto. 21. di. et in.c. rogamus. 24. q. j. p̄misit aut; s; nō dedit. Im glo. i d.c. in nouo. qm̄ subfistēte xp̄o pastore; alt⁹ pastor vniuersalis p̄stituēd⁹ nō erat; q; offendereſ articulus fidei q dicit. Et vna scāz ecclias. P̄ro humani qdē redēptiōe generis d̄ lūmis celoz ad yma mūdi descēdēs; et mortē tādē subiēs tpale;

g. i.

De potesta-
te pape.

dei filii Iesu Christi ne gregem suo precioso sa-
guine redemptum: ascensur post resurrectio-
nem ad prius absque pastore deserere; ipius cu-
rā beato Petro aplo; ut sue stabilitate fi-
dei ceteros in christiana religione firmaret: eo
rum metes ad salutis opera ascenderet: de-
votionis ardore comisit. ita dicit Inno-
mij. in scilicet Lugdonesi. et habet in. c. j. 8
homicidio. li. 6. itaque ante resurrectionem
Christi Petrus elegit principem: sed confirmatio-
nem distulit usque post resurrectionem: ut di-
scipuli quibus pessime debuit: preberet assensum
in tipu electiois faciebat. cum nemo invictus
et. ci. di. c. nullus. sic dicit Joan. de san. et
seqv Archi. in. d. c. in nouo. Et quoniam Christus
ecclesias sic instituit: ut eet usque in finem scilicet
duratura: sed illud Esayae. Sup solium da-
uid et sup regnum eius sedebit: ut firmet il-
lud et coroboret in iudicio et iusticia amo-
do et usque in sempiternum. Illos autem quod tunc
erant in ministerio constituit ut eorum potestas
driveat ad posteros per utilitate ecclesie usque
ad scilicet finem. Quia igitur dicat Matthaei vlti.
Ecce ego vobiscum sum usque ad plenatio-
nem scilicet. Transstulit igitur Christus suam potestatem in
petrus: et petrus in successores: ita quod eadem est
potestas in illis: quam erat in petro. Sed Tho. in
4. contra gentiles. et in tractatu contra errores
Grecorum. c. 69. videtur in ecclias et pane po-
testas ab ipso deo Iesu Christo emanasse deinde:
ut etiam tradidit in. c. quibus. 21. di. et in. c. o. c. s.
22. di. et in. c. sacrosancta. ea. di. et in. c. basili-
cas. in. fi. de secreta. di. j. tradidit sanctus
Tho. ubi supra. et in tractatu contra ipugna-
tes religionem. Hinc papa in terris vicem dei
gerere deinde appellat Christi vicarii. c. quarto.
de translatione platorum. et facit idem historium
cum Christo. sed Hosti. ibi. vnde appellatur a sua
pape ad Christum: vide heresim sentire: sen-
tientiam quod papa non sit Christi vicarius; nec habe-
at idem tribunal cum Christo. ita dicit collecta-
rii. i. e. quod multoties. de reguli. iii. seqv Alex-
andrinus. i. c. pceptis. 2. c. o. 12. di. Cuiusque qui
de potestatis ratione esse translate papa est su-
perius et supra omnem ordinem statutum. c. signi-
ficasti. de electione. et potest supra ius dispensa-
re. c. propositum. de rebus publicis. cle. pastoralis.
de iudicii. circa si. cum ei auctoritas non sit

alligata legibus aut canonibus apostolicis. c.
ideo. s. his ita. 25. q. j. Antecessor enim non
potuit sibi legem imponere: cum parvimo ea
de successoris potestate: ut supra dictum est.
et habet in. c. innotuit. de electione. Tradit
sanctus Tho. secunda secunda. q. 98. ar. 6. Tanta
potestate pape potestas quod omnes indicat: a ne-
mine iudicatur. c. si papa. 40. di. c. in memo-
riam. 19. di. c. inferior. 21. di. 9. q. 3. c. cuncta per
modum. et c. p. principaliter. c. cum inferior. de ma-
io. et obe. Cuiusque etiam potestate per berrio-
rem habet papa in beneficiale. c. 2. de publico. lib. 6.
cl. j. ad finem. ut lite procedente. de quo late per
Abbatem panormitanum in. c. quod in ecclias. de
post. et in. c. cum infra. de electione. 3. c. o. 7. in. c. int
errogatu. de maio. et obe. et in. c. cum nobis. de te-
ribus. et in. c. cum inter. de exceptu. et in. c. ea quod. de re
iudicii. et in. c. j. de fide instru. In his enim po-
test papa ex parte quod rata rotundis habet Hosti.
c. cum venissent. de iudiciis. Est dicere quod
potest de beneficiis ad libitum disponere: quod pa-
pa beneficiorum est dominus quantum ad usum: et eis
ut per potest placet et decet suam potentiam si
ne statum. 12. q. 2. c. bone rei. et d. c. p. princi-
paliter. et c. cum vero. 9. q. 3. ita late firmat ar-
chi. in suo tractatu de heresi incipiente. Sa-
cramentum in Christo primo. 15. char. s. et quod tamquam est
ministeria inferius ex hoc quod habet papa non
possit prouare quem iure suo sine causa. tamen in
beneficiale potest quem prouare per sibi voluntatis
ad hoc glo. certe approbata in. d. c. p.
principaliter: quod dicit quod papa sine causa potest
disponere episcopos. Ad idem glo. i. c. si gracie.
de rescripto. li. 6. p. quam dicit ibi dominus. c. o.
quod papa in titulis beneficiale habet per ratione
voluntatem: itaque ad libitum potest plato aufer-
re titulum beneficiale. Idee fuit de mente Antonij in. c. constitutus. de religio domini. dicen-
tis: quod de rebus ecclesiasticis potest disponere
papa ut vult; etiam sine causa: remouendo
iurum a beneficio suo per iura allegata. Nec est
opus habere eum adiuvare clausulam derogatoriā
non obstat. et seqv Joan. de immo. in. d. c. quod
in ecclias. viii. absque alia reservatio ex so-
la voluntate potest pruenire omnes collatores
beneficiorum: ut late et singulariter firmat Fredericus
in suo tractatu de mutatione benefi-
ciorum. q. 4. et textus in. c. dudum. de publico. li. 6. et

De potes-
te pape i
neficis.

Papa p
equare qui
drata lrotu
dis.

Papa et
neficiop d
minus.

Reservatio
beneficiorum.

Papa vice
rei Christi deinde:
a quo non ap-
pellatur ad
christum.

Papa est su-
perius et co-
statutum.

Domiuim
beneficiorū
orū ecclie
st apud chri
am.

Ppter ea collatiōi sue reseruat bñficia in
curia vacātia. vt.c.2.7.c. p̄senti.co.ti.7 li
b:o. Idē statuit Bonifaci⁹. viii. in extra
uagāte incipiēte pie solicitudinis. 7 Cle
mēs. v. i extra uagāte incipiēte. 7 si i tēpo
raliū q̄ hodie repiunt sub titulo de p̄ben
dis i extra uagātib⁹. Bñiuz enī bñficioz
7 rex ecclie p̄prie loquēdo; nō ē apd ali
qua eccliaz. s̄ apud xp̄m fm̄ Inno. in.c.
ch̄ sup. d̄ causa. po. 7 p̄prie. sup verbo re
stituendū quez Antoni⁹ 7 alij sequunt.
Bona q̄ p̄pe eccliaz sūt patrimoniū xp̄i
c. cū fm̄ apl̄z. de p̄bē. c. cū ex eo. d̄ electi.
lib. 6. cui⁹ papa ē vicari⁹ cuz omnimoda
potestate in terris. vt i p̄cedētib⁹ dictū ē
Hinc glo. notabilis i.c. cū venissent. d̄ iu
di. dicebat; q̄ res ecclie romane; p̄prie
sunt pape; sicut res fisci sūt imperatoris
q̄si patrimoniū. ff. ne qd̄ i loco publico.
I.j. S̄. hoc interdictū. Qñ ergo papa au
fert rē ecclasticā v'l bñficiū alicui clero
poti⁹ d̄f auferre administrationē q̄s do
miniū. Cū bñficiat⁹ etiā si plati⁹ sit; poti⁹
d̄f administrator; q̄s dñs. qd̄ p̄baſ i.c. 2.
d̄ dona. faciūt notata i.d.c. cōstitut⁹. de
religio. do. 7 in.c. antiq. de p̄uilegijs.

.52.
De obedien
ia que debe
r prelatis.

Ex istis patet quanta 7 quā plenissi
ma sit pape potestas maxie
in beneficialib⁹; 7 p̄sequēter quomodo
ei obediēdū 7 obtēperādū ē. ad qd̄ nos
monet apl̄s hebreoz. c. fi. dicēs. Obedi
te p̄positis yfis 7 subiacete eis tc. Buo
enī debem⁹ platis. s. obediētiā; vt iporū
mādata ipleam⁹. Adelior ē enī obedien
tia q̄ victimā. q̄ p̄ victimas aliena caro;
p̄ obediētiā vero p̄pria volūtas mactaſ.
ip̄a qd̄ sola fidei meritū possidet; sine q̄
q̄squis fidelis quincit 7 infidel iudicat.
J. Regū. 15. 7 Gregori⁹ i moralib⁹ habet
i.c. sciēdū. 8. q. j. Per eā meremur grāni
dei; 7 futurā salutē. 93. dist. c. si inimicus
ii. q. 3. c. qd̄ ergo. qm̄ vbi ē obediētie ico
lumitas; ibi ē scā doctrina. c. miramur.
ci. dist. vñ mēs iusti obediētiā meditabi
tur. vt d̄f p̄rouerbioz. 15. c. 7 p̄ eā amic⁹
deiefficiſ. iuxta illō Joan. 15. c. Nos ami
ci mei estis si fecerit q̄pcipio vobis. Un
xps platis loquēs. Luce. 10. dicit. Qui

vos spernit; me spernit. sine obedientia
q̄ p̄pe platoz dignitas contēnī. vt dicit
glo. 93. di. i summa. Sigdē oibus platis
obediēdū ē; a fortiori sumo 7 maximo p̄
latoz prelato; hoc ē romano p̄ficiq̄ vi
cē dei gerit i tertis; 7 caput ē ecclie xp̄iq̄
vicari⁹; vt in superiorib⁹ late ostēsū est.
Un̄ Gregorius. 7. lib. moralū. Peccatū
(ingt) paganitatis incurrit q̄s dū xp̄i
anū se afferit; sedi aplice obedire p̄tenit.
Habek trāsumptive. 23. dist. S̄. poro. 81.
dist. c. si q̄ sūt. 7 dicto. c. sciēdū. s. q. j. glo.
i.c. dolentes. d̄ celebra. mis. Sit ergo sue
ruine dolore p̄strat⁹ q̄s apl̄cis volue
rit p̄traire decretis. Et dicit idē Grego
ri⁹ 7 habek in.c. nullifas. 19. dist. Ex quo
colligit ibi glo. Q̄is q̄ nō obedit statutis
romane sedis; ē heretic⁹. C̄ Inobedien
tia vero seu suspioris cōtēpt⁹ ē maximū
imo atrocissimū crīmē; vt notatur in.c.
scisma. 24. q. j. 7 in.c. notandū. 24. q. 3. po
nit sanct⁹ Tho. scđa sede. q. 105. p̄totū. 7
secūdo sentē. di. fi. Luius magnitudo ex
generē pene dep̄hēdit. c. nō afferam⁹.
24. q. j. Olim qd̄e inobedieſ supiori ca
pīte puniebat; vt dicit glo. i. S̄. j. 4. q. 3. 7
in.c. absit. ii. q. 3. 7 i.c. 2. d̄ malo. 7 obedi
vbi d̄f. q̄s non obedierit p̄ncipi; morte
moriat⁹. Ad idē I. 2. S̄. in bello. ff. d̄re
militari. vbi non obidiens v̄. bellī vē
cōtra eius p̄ceptum aliqd attētās; capi
te puniſ; etiā si res bene gesserit.

Inobedien
tia graue eri
merit.

de ambas

Secundū qd̄ prelatis debe
tur est reverētia; vt eos honorem⁹ tan
q̄ patrē; 7 ipoꝝ doctrinā tollerem⁹. Pa
rētib⁹ aut p̄ oia obedere debem⁹; vt p̄ce
pit apl̄s ad collosenses. c. 3. dū ait. p̄arē
tes qd̄e carnis nře habuum⁹ eruditores
7 reuerebamur eos. Dicit idem apl̄s ad
hebreos. 12. c. Est aut lex naturalis q̄ si
li⁹ subdat p̄fis cure. iuxta illud Exodi
2. Honora p̄fis tuū 7 matrē tuā tc. ergo
silit p̄ oia obediēdū ē platis p̄sertim pa
pe q̄ caput ē ecclie. 12. di. c. nō decet. 7. c.
p̄ceptis. qcqd̄ ergo p̄cepit; obediēdū ē
ei. 7 siliter obtēperādū; 7 nullo modo
resistendū. qm̄ vt ait apl̄s ad Roma. 13.

53.
De reueren
tia quel pre
latis obetur
7 subiectio.

Contra refu-
stientes supe-
rioris man-
dato.

Ois aia sublimiorib⁹ potestati⁹ subdi-
ta sit; nō ē enī potestas nisi a deo. q̄ autē
sunt; a deo ordinata sunt: itaq̄ q̄ resistit
potestati; dei ordinationi resistit. q̄ autē
resistunt; ipsi sibi dānationē acqrūt. Ha-
bet transumptive in. c. ois aia. d̄ c̄si. t̄ in
c. q̄ resistit. II. q. 3. In quib⁹ verbis apl⁹
duo p̄ncipalit agit. p̄mo ostēdit superio-
ris potestatē a deo eē: t̄ cōsequēter ordi-
nē h̄re. q̄ nihil est a deo; sine ordine. vñ
ordo quo oēs xpiani Romano p̄tifici
subiiciunt; a deo ē: itaq̄ q̄ p̄tra h̄c ordi-
nē resistit potestati pape: dei ordinationi
resistit. iuxta illud. j. Regū. 8. Non t̄ cab
iecerūt; s̄ me; ne regnem sup eos. Luce
io. Qui vos spernit; me spernit. Resiste-
re aut̄ diuine ordinationi; p̄trariaf hone-
stati virtutis. vñ p̄travirtutē agit; qcūq̄
potestati resistit in eo quo ad ordinē pti-
net sue potestatis. Secūdo ostēdit apl⁹
huiusmodi subiectionē; nō solū honestā
eē; s̄ necessariā; qm̄ potestati t̄ ordina-
tiōi nullo mō debet aliq̄s resistere; imo
vitare debet tanq̄ virtuti p̄traria. Mūl-
ti t̄nsunt; q̄ amorē virtutis nō habētes;
ea q̄ sunt virtuti p̄traria non detestanf;
ideo tales cogēdi sunt ad vitationē ma-
loz p̄ ipositionē penaz; vñ q̄ resistit or-
dinatiōi; sibi dānationē acqrūt; p̄tra no-
tati⁹ etiā ageo. Eo q̄ae pōt itel-
ligi vno mō de dānatiōe eterna quā me-
renf q̄ potestati subiici nolūt; i eo qd̄ de-
bēt; in cui⁹ exēplū Datā t̄ Abirō q̄ moy-
siz aarō restituerūt; sūt a terra absorpti;
vt habeat Numeri. 16. Alio mō pōt intel-
ligi de dānatiōe pene q̄ p̄ ipsos p̄ncipes
inser. Proverbioz. 20. Sicut rugit⁹ leo-
nis; ita t̄ terror regis; q̄ puocant eū; pec-
cat i aia⁹ sua⁹. Ita declarat sanct⁹ Tho.
vbi supra. Unū sicut oli sumo sacerdotile
uitici generis: oēs iudei obedire tenebā-
tur; vt habeat Deutrono. 17. c. trāsumpti-
ve. i. c. p̄ venerabilē, q̄ filii sūt legittimi.
vbi dī. Si difficile aliqd aut ambiguum
apud te iudiciū p̄spexeris; venias ad sa-
cerdotē t̄c. t̄ infra. Qui supbierit; nolēs
sacerdotis obedire imperio; morietur.
Sup quo verbo dicit glo. Lōdēnatiōis

sustinet smia⁹; q̄ p̄tenit summi pontificis
obediētiā; tanq̄ si p̄tēneret dei omnipo-
tētiā. quā obīe Saul p̄m⁹ rex tanq̄ ino-
bediēs grauit fuit punit⁹; vt habetur. j.
Regū. 15. c. Sic oēs xpiani maiores t̄ mi-
nores pape locū xp̄i tenēti; parere tenē-
tur. c. oēs. d̄ maio. t̄ obedi. nō solū ex iu-
re naturali; s̄ etiā ex p̄cepto diuino; vt i
supiorib⁹ ostēsum ē. t̄ tenet sanct⁹ Tho.
scđa scđe. q. 88. ar. 10. ad secūdū p̄baſ i. l.
iubem⁹. g. fi. iūcta glo. C. de episco. t̄ cle-
ri. Ad cui⁹ p̄firmationē facit illud Plat-
tonis i tertio lib. de re publica. vbi dicit.
Tēperantie p̄cipua ē laus; obseq̄ p̄ncipi-
b⁹. t̄ Tuli⁹ officioz. i. impellit inqt natu-
ra vt hominū cet⁹ t̄ celebrari int̄ se; t̄ sibi
obedire velint. t̄ Augustin⁹ scđo lib. cō-
fessionū trāsumptive i. c. q̄ p̄tra morē. 8.
dist. Lōtra societatē fit si regi non obtē-
peraf. generale qdem pactū ē societatis
humane: regib⁹ obtēperare suis. Idē l̄z
alijs verbis dicit Justinian⁹ impator in
auct. vt iudices sine quoquo suffragio.
g. oportet quoq̄ colla. scđa. Nolite (in-
qt) v̄ras volūtates p̄bere inobediētes;
t̄ vndiq̄ vna erit optima p̄sonaq̄ p̄sidē-
tiū; t̄ qb⁹ p̄sident cōgruētia magna. Unū
j̄ veteri qdez lege habef. Quicūq̄ sacer-
dotib⁹ nō obtēperasset; aut extra castra
posit⁹ lapidabat a pplo; aut gladio cer-
vice subiecta p̄temptū expiabat cruce.
Mūc vero inobediēs spūali asaduersiōe
trūcat⁹; aut elect⁹ de ecclia rapido ore d̄
monū decerpit. ita dicit Anaclet⁹ papa
i. c. absit. II. q. 3. Et siq̄ sacerdotū vel reli-
quoz clericoz; suo ep̄o inobediens fue-
rit; mox deposit⁹ curie tradatur; vt reci-
piat; qd̄ inique egit. Ita dicit Pi⁹ papa
in. c. si q̄s sacerdotū. II. q. 1. t̄ in. c. qcūq̄
eadez causa t̄ q̄stioē dicif. Si obedire no-
luerit; quonsq̄s obediāt; a liminib⁹ ecclie
excludant. t̄ in. c. si aut̄. eadez causa t̄ q̄
stioē; dī. Si aut̄ vobis ep̄is non obedie-
rint oēs p̄sbytcri; oēs p̄ncipes; nō solū
infames; s̄ etiā extortes a regno deit cō-
sortio fidelū; t̄ a liminib⁹ sancte dei ecclie
sie alieni erūt. t̄ i. g. ecce. so. dist. dī. Aut
prona volūtate p̄ceptis illoz p̄sentiant;

aut omnib⁹ illis cōtrarios ⁊ inimicos se cognoscāt. vñ glo. ibi dicit. q̄ si aliq⁹ p̄lato nō obedit; ei⁹ ē inimic⁹. Itē in.c.mī ramur. s̄i. dist. dī. Qui se scit aliq⁹ esse p̄positū; nō moleste ferat aliqm̄ sibi esse p̄latū; sed obediētiā quā exigit; etiā ipe in p̄edat. Concordat cū p̄dictis. l. d̄serto-rē. s̄i p̄sidis. ff. d̄ re militari. vbi littera dicit. Si p̄sidis aut cuiusvis p̄positi ab executiōe qs desistat; peccatū d̄sertoris subib⁹. Exponit glo. executiōe id est p̄cepto. ⁊ est argumētū cōtra subditos q̄ nō obediūt platis; vt pena d̄sertoris te neant̄; q̄ nō potest dolo carere; q̄ impio magistrat⁹ nō obtēperat. l. nō potest. ff. d̄ re. iu. cū concordatib⁹. Parēdū ergo ⁊ obtēperadū est pape. alias incurreret qs penas ⁊ censuras de quib⁹ sup̄a; p̄fertim cū in eo semp̄ p̄sumatur causa; vt notatur in.c. que i ecclesiaz. d̄ cōsti. ⁊ in l. bene azenone. C. de quadriennali p̄scri p̄tiōe. eo q̄ papa vel p̄inceps ē vigor iusticie. l. p̄hibitū. C. d̄ iure fisci. libro. io. ⁊ animata lex. auctē. vt iudices sine quo quo suffragio. s̄; eos aut̄, colla. scđa. aucten. de consulib⁹. ad finem. coliatio. q̄ta. Multa alia his similia adducere potuisse; qb⁹ p̄firmari posset p̄clusio p̄dicta; q̄ breuitatis causa obmitto.

Princeps
c. animata.
S. 4.
Dape nō ē
im-peccatio
arendus.

Predecessor
o importat
gem success
ori.

Quomodo il
un. p̄nci
pi placuit le
gis habet vi
goem.

ditio. Quia l; papa solutus sit legib⁹ Daga est le
eo q̄ non habet i terris qui sua facta di- gibus solut⁹
iudicet; vt inquit glo. psal. 50. super illud. s̄; naturali ra
Tibi soli peccaui. ip̄a tamē ratione na- tiōe ligatus.
turali iigatur. l. digna vox. C. d̄ legib⁹;
c. j. de probatio. vnde si aliquid iniustus
⁊ sine causa attēptat cōtra p̄inatā p̄sonā
vel p̄tra rē publicam tollendo forsan ei
ius vñ dominiū sibi cōpetēt peccat sicut
qlibet ali⁹. ita notāter decidit Andreas
dysernia in. c. j. v. flumina. col. j. v. si fa
ceret sine causa. i. ti. q̄ sunt regalia. li. feu
doz. Est ergo papa ⁊ qui vis ali⁹ p̄in
ceps legib⁹ solutus; quantum ad vim
legis coactiuam; nullus enim p̄prie co
gitur a seip̄o vel a pari. Lex autē vel p̄n
cipis mandatum non habet coactiones;
seu vim coactiuam; nisi ex principiis po
testate. Princeps tamē ex iusta causa d̄
bet moueri; non ex sola voluntate; maxi
me in his que sunt vel esse possunt con
tra ius naturale vel naturalem equita
tem; vñ dīminam; vel ad cōmune bonis
ordinata. Talis autem lex talesq; p̄ee
ptum iusta ratione equitateq; ordinatū;
ē iustum; ⁊ subditi illud obseruare tenē
tur. vt. c. erit autem lex. 4. disti. quia di
vine accedit voluntati ⁊ ab ea derivatur
vnde quia tali p̄cepto resistit; divine po
verbum apostoli ad Roma. 3. cuius su
pra mentionem fecimus; ⁊ infra statim
faciemus. habetur in.c. qui resistit. ii. q.
3. ⁊ in.c. in istis. 4. di. Si autem lex p̄ce
ptūne a sola principiis voluntate contra
rationē procedat; ⁊ alicui⁹ iuri sine cau
sa p̄eiudicet; tunc non debet appellari
lex; sed legis corruptio; s̄;m Augustinus
in lib. de libero arbitrio. Ita notāter de
clarat Andreas d̄ysernia in ca. j. co. pe.
de capi. qui curia⁹ ven. lib. feudoz. eius
des sententie; l; per alia verba fuit beat⁹
Tho. 12. q. 90. ar. 1. in fine dicēs; q̄ ratio
habet vim mouendi a volūtate. Et hoc
enim q̄ aliquis vult finē; ratio imperat
de his que sunt ad finem. Sed volūtates
d̄ his q̄ imperant; ad hoc vt legis ratio
nē habeat; oportet q̄ sit aliq̄ ratiōe regu

Dape non
data poter-
tas peccati

lata. et hoc modo intelligit quod voluntas pri-
cipis huius legis vigorem. Alioquin voluntas
principis magis est iniquitas quam lex. hec
ille. Si igitur illud quod papa vel superior mandat
iustum est; obtineper adum est a sudito si
non subest aliqua iusta causa non obtineper-
radi. Si autem subsistit in executione manda-
ti supersederi potest. unde si ex mandati obser-
vania de offendit; propter peccatum quod inde
resultat; non est parendum romano po-
tifici vel alteri superiori. Dape enim non est da-
ta peccandi potestas. c. j. 40. di. vbi sima-
chus papa iugt. Non nos beatum petrum si
cut dicitis a domino cum sedis priuilegio
vel successores eius peccandi iudicant licen-
tiam suscepisse. de enim quod pape superiorum
peccpit peccatum vel malum vitandum; ergo deo
potius quam pape parendum est; quoniam papa non
potest contra legem dei aliquid disponere: et
si disponat; potius errare; quam legem codice
re. 25. q. j. c. sunt quidam. Hec fuit mens Au-
gustini exponentis illud apostoli. quod resi-
stit potestati tecum. ut habetur i. c. q. resistit.
ii. q. 3. vbi littera dicit. quod resistit potestati
dei ordinatio resistit. Sed quod si illud iube-
atur quod non debeas facere; hic sane contem-
ne potestatem. ipsoque humanarum legum gra-
dus aduerte. Si aliquid iussit curator. faci-
endum est tamquam si contra procurum iubeat. non
ut quis responsum non faciat. sed
servire: nec hic dominus minor irasci; si maior
platus est. Rursus si ipse consul aliquid iubeat: et
aliud iubeat ipator vel si aliud iubeat ipa-
tor aliud de quod iudicas: maior potestas
de. da veniam o ipator; tu carcerem ille ges-
hennam minas. Hic iam tibi assumenda est fides
tuata namque scutum: si quo possis oia ignea ia-
cula inimici extiguere. Hec ille quod reassu-
mit beatus Thos. 2. sententia. dist. ultima: et
R. 13. c. 2. cō. lati⁹ scda scde. q. 104. ar. 5.
in solutiōe questionis. facit. l. contra pupillū
S. qui ad maius. ff. de re iudic. vbi quod ad
maius tribunal vocatur est; si litigium inchoatā
deserit: cōtumax non videtur. Eiusdem sen-
tē fuit Ambrosius. ut habetur in. c. iulia
n⁹. ea. ca. 2. q. Julianus iniqt ipator quis
est apostata habuit tamquam sub se christianos
milites; quod cum dicebat. Producite acie-

cū defensio rei publice: obediebat ei; cū
autem diceret eis producite arma in christianos
tunc cognoscerebat ipatorē celi. quod dicat:
nolebat contra christianos pergnare: quod pec-
carent contra deum; cui potius quam imperatori
obediēdū et obtineperandū erat. concordat
Hieronymus in epistola ad ephesios quod ha-
betur i. c. si dñs. ea. ca.. 7. q. vbi dicit. Si
dñs ea iubet quod non sunt aduersa sanctis
scripturis: subiiciatur domino seruus. Si vero
contraria precipit: magis obediatur spiritus quam
corporis domino. Si bonum est quod precipit imper-
ator: iubentis exequere voluntatem. Similiter
responde: oportet deo magis obedire
quam hominibus. hoc ipsum et de servis a pud-
dominosis et de uxoribus apud viros et de
filios apud patres: quod in illis tantum debet
dominus et viris parentibusque esse subiecti quod
contra dei mandata non sunt. Itē Augusti-
nus alibi donatistis scribentes ut habetur in
c. imperatores. ea. ca. 2. q. sic dicit. Imper-
atores si in errore cēnt: quod absit: et perro-
re contra veritatē leges darent: pro quasiu-
sti parentur et coronaretur: non tamen faciē-
dū est quod illi iubent: quod deus prohibet. Si
cum iussit Nabuchodonosor ut aurea
statua adoraretur quod si facere noluerunt:
deo talia prohibenti placuerunt. Inde Au-
gustinus dicit non semper malum est non obedi-
re precepto: cum dñs iubet ea quod sunt contra
ratio deo: tunc ei obediēdū non est. habetur
in. c. non semper. ea. ca. 2. q. stioe: vbi aliquis his
filia videri poterunt. Ad predicta adduci
potius illud quod habetur Gen. 39. c. vbi int̄
cetera dicit. Post multos itaque dies iniecit
domina sua oculos suos Joseph et ait. Dor-
mi mecum: quod nequamque acquiescens operi
nephario dixit ad eam. Ecce dominus meus oib⁹
michi traditis: ignorat quod habeat in domo sua;
nec quocumque est quod non in mea sit po-
testate: vel non tradiderit mihi: sicut te quod
uxores eius: quomodo ergo possum hoc
malum facere: et peccare in dominis meis: ergo
contra dominum non debet quis peccare etiam ad su-
perioris mandatum. Itē scribitur Daniel
3. c. Nabuchodonosor tribus pueris di-
xit. vere ne fidracmis ac abdenago dos
meos non colitis: et statuā aureā quam quod sti-

tui nō adoratis; nūc ergo p̄sternite vos
et adorate statuā quā feci; qđ si nō adora-
ueritis; eadē hora mittemini in fornacez
ignis ardētis. Respondētes fidrac ini-
sac et abdenago dixerunt regi nabuchod-
onoso: nō oportet nos de hac re respō-
deri tibi; ecce enim deus noster quē coli-
mus potest eripere nos d̄ camiuo ignis
ardētis; et de manib⁹ tuis o rex liberare
Qđ si noluerit; notū sit tibio rex; qđ de
os tuos nō colim⁹ et statuā aureā quam
erexisti non adorathus. Ecce mādatum
superioris contemptum; quia sine pecca-
to obtemperari non poterat.

Itē Daniel. 13. c. duo senes q iudicabant
isrl accurrerunt ad Susannā; et dixerūt;
assentire nobis; et cōmiserere nobiscū; qđ
si nolueris dicem⁹ p̄trate testimoniu⁹; qđ
fuerit tecū iuuenis; et ob hāc causaz emi-
seris puellas a te. Ingemuit Susanna et
ait. Angustie sūt mihi vndiqz; si enī hoc
egero mors mihi ē; si aut̄ nō egero non
effugia manus vestras. Sz meli⁹ ē mibi
absqz opere incidere man⁹ hominuz; qđ
peccare in p̄spectu domini. nō ergo eus
peccato ē parendū superiori.

Itē Exodi. 1. et trāsumptine iu. c. si qlib⁹
culpa. 22. q. 2. dixit rex egypti obstetricie
b⁹ hebreoz p̄cipiēs eis; qñ obstetricabi-
tio et part⁹ iēp⁹ aduenerit; si mascul⁹ fue-
rit iterficide eū; si semina reseruate. timu-
erūt aut̄ obstetrices deū; et nō fecerūt iu-
xta p̄ceptū regi egypti; sz p̄leruabāt ma-
res. Bñ ergo fecit de⁹ obstetricib⁹.

Ex qb⁹ oibus p̄z qđ si papa mādat ali-
qd qđ sine pctō fieri nō pōt; nō ē ei obtē-
perādū. ita p̄cludit lhostiē. in. c. significa-
vit. d̄ offi. o. j. cō. Sz qđ si supior. quez
alij cōit sequūtur signāter Abb. sicutus
ibi et i. c. pastoral. S. qđ vero. i. p̄n. de offi.
d̄le. et in. c. cū teneamur. si. co. d̄ p̄bē. Jo.
an. i. c. ad honorē. d̄ aucto. et vsu. pa. i. Sz.
plenitudinē dicēs. qđ i pctō si d̄ sc̄poliqz
nō tenet aliqs pape obedire; nō obstatē
plenitudine potestatis qđ ē i ipo. Idē vo-
luit lhost. i. c. p̄posuit. d̄ p̄cessi. p̄. seq̄t eū
Abb. ibi si. co. dicēs qđ oēs tenemur ob-
dire pape qđ p̄cipiat; nisi ex obedien-
tia seq̄ possit pctū. vñ si mādatū heresiz

htinet; nō ē obediēdū; qđ tūc esset pctū
Sz Inn. i. c. ingſitō. d̄ sen. excō. i. fi. quez
seq̄t ibi Abb. et i. c. vniuersitatis. co. ti. et
i plurib⁹ alijs locis. Bñ facit. c. sigs eps
ii. q. 3. vbi si eps aut abbas p̄sbytero aut
monacho iuſſerit missas p̄ heretic⁹ cāta-
re; nō licet; nō expedit obedire eis. Idē
si mādc̄ religioso aliqd qđ repugnat re-
gule ab eo p̄fesse; nō tenet religiosus obe-
dire; qđ iniustū ē p̄ceptū et pctū htinet Sz
Inn. i. c. ne dī eccliaz. i. gl. 2. d̄ simonia. ni
siforā ex magna cā papa dispēsaret eū
religioso. qđ pōt Sz cūdē Inn. i. c. p̄sby-
teri. i. fi. p̄me gl. d̄ sacramēt; nō iterādis
lati⁹ p̄ Joā. an. i. regla deo dedicatū. d̄ re-
gu. iu. li. 6. Inn. Abb. et alios i. c. cu⁹ ad
monasteriū. d̄ statu regu. et in. c. cu⁹ oli. d̄
cleri. p̄iu. et i. c. rursus q̄ clericivl vñetēs
et p̄ plures alios quos referrinō curo.

Idē ē si papa mādat ordinario qđ
absoluat ab excōica
tiōe ex p̄fssa falsa cā et mandat ordinario
suo qđ ip̄z nō evitēt; pōt enī eps nō obtē-
pare et eū evitare. Maxie si ē casus i quo
papa nō pōt dispēsare ita decidit lhosti.
quē alij sequunt p̄sertiz Abb. i. c. signifi-
cauit. d̄ offi. ord. qđ ex quo ex falsa cā fu-
it absolut⁹. nō videf absolutiōz obtinuis-
se. cu⁹ cessante vñ nō ex istēte cā; cessat ab
tōlūtōis effēct⁹. c. cu⁹ cessate. s. appē. cu⁹
filib⁹ videf. pbari hoc in. c. lfas. de resti.
spo. et i. d. c. iqſitō. d̄ sen. ex. vbi si alt cō-
ingū scit. p̄ certo m̄fimonij spēdimētū;
qđ tñ i foro p̄tētoso. pbare nō pōt potti⁹
d̄z excōionē supioris sustinere; et māda-
to nō patēs; qđ h̄ p̄sciētiā d̄bitū reddere
p̄iugale. Si enī iuista ē snia; tāto q̄s cura-
re eā nō d̄z q̄nto ap̄d deū et ei⁹ eccliaz ne-
minē pōt grauare in q̄snia. ita ea se non
absolui d̄sideret; q̄ senitaten⁹ p̄cipit obli-
gatū vt. c. si q̄s eps. ii. q. 3. Ex qb⁹ iurib⁹
sumis doctrīa singlār; qđ etiā si ei soli cui
mādatū pape dirigis; notū sit mādatuz
hītate nō htinet; et etiā obſuātia pec-
catū resultare; nō ē aliquo mō parēdū.

Idē dicēdū si papa mādat p̄uideri ali-
cūdētū; cui notorie idigno d̄ aliquo bñefi-
cio. maxie si tāta ē idignitas qđ sine pctō
perinō pōt; nō ē ei obtēpādū Sz Abb.

Exemplum.

Exemplum.

Exemplum.

S. 5.
nō paretur
pape mādat-
ti q̄ excōmu-
nicatus non
evitetur.

S. 6.
Quando p-
pa mādat
uideri indi-
gnō.

i.d.c. significauit de offi. ordi. et i.c. si qñ de rescrisp. et i.c. cū adeo. eo. ti. fuit de mēte Jo. an. ut robic; dignis enī sunt cōse rēda bñficia; nō aut̄ idignis. tex. cū glo. i.c. cū te. d̄ eta. et q̄li. Ex quo dicebat Iho sti. i.c. graue. d̄ p̄bē. q̄ vbi clerici repiunt indignitāta indignite q̄ sine pctō nō pōt eis puideri; meli⁹ ē paucis dignis vñi tātū multas ecclias cōferre; q̄ mul tis indignis plures cōcedere. d̄ quo etiā p Abb. sicutū in. c.i. ppe finē. d̄ re iudi. aliqd p eū in. c. fi. de p̄sump.

Idem si papa scribat pro intruso nā tūc nō est ei leua to bello obediēdū vt notāter dicit Bal. i phemio Gregorij. 4. cō. h̄. dicit collecta ri⁹. Sicut enī nō ē obediēdū itruso; q̄ nō ē p̄secut⁹ legittime iperūvt dicit Archi. i.c. qd culpaſ. 23. q. i. in h̄. legittimo: sic qñ scribit p̄ itruso. Fm eū; quoniā adest legittima causa nō obtēperādi. Uñi do ctores i.d.c. q̄ resistit. II. q. 3. signāter ma gister Petrus mediolanensis; exponen tes illā auctoritatem dicunt. qui resistit s. iniuste. iuste ergo et ex iusta causa resisti potest superioris mādato Ex quo dicebat ibi Archi. q̄ in executionib⁹ criminaliū causaz si sciret executor quēpiā iuste dā natū; nō est ei cōsulēdū q̄ in vsonā 2dē. mali pēnā ip̄soneret. faciuit notāta in. t. pā storāl. h̄. q̄ vero. de offi. dele. vbi ē glo. singu. p̄mitit enī p̄nceps q̄ in causis cri minalib⁹ executio differat p̄ aliquot di es. vt ē text⁹ valde notandus in. l. si vin dicari. C. de penis. et p̄serti qñ mādatū ē illicitū: vt p̄baſ i.l. totiēs. ff. de policita. vbi si res publica necessitatē iposuerit statuaz principi ponēdaz q̄ nō p̄misit: nō ē necesse ei parere. Ex quo infert ibi glo. q̄ refiscit magistratui i illicitis. Ad idē facit. l. oēs indices. C. de decurio. li. x. vbi impator loqns de decuriorib⁹ tor quēdis dicit: officiū qnq̄ginta librarum auri multā fisco cogit iferre iudex q̄ decu rionē torq̄t et ceteri officiales q̄ ei nō resi stūt qb⁹ p̄tradicēdi daf facultas. pōt er go iudex v̄l officialis superiori resistere Fm glo. ibi facit. l. p̄hibitū. C. d̄ iure fisci. eo.

li. et i. l. euidēter. C. d̄ excu. mu. eo. li. Ad idē auct. vt litigātes iurēt. h̄. et hoc quo q̄. coll. 9. q̄ disponit cōtra exigētes spor tulas imoderatas vt possit eis resisti. Ad idem. h̄. qm̄ vero. i auct. vt nulli iudicū. coll. 9. vbi loquit̄ de subditis; q̄ ex iusta causa nō tenenſ supiori obtēperare. po terit ergo i executiōe mādati supsedere si iusta subest causa; et expectare secundā iussionē vt ē casus notādus cuz glo. in. l. punire. C. si cō. ius. v̄l v̄ti. pu. canonizata 25. q. 2. h̄. puniri. vbi p̄mittit iudicib⁹ qui b⁹ mādatū ip̄atoris dirigit supsedere in executiōe si cōtra rescriptū falsitas allegetur; imo puniunt̄ indices hoc nō facien tes vt ibi d̄r. Ex quo arguit ibi gl. p̄tra p latos idistincte parētes et obtēpātes l̄fis et mādatis pape. Nō ergo inquit timeat miseri plati si veritatē seqn̄t. cū deo et pa pe p̄ hoc placeat. vt. l. fi. i fine. C. d̄ appē. vt enī alias qdā in sermone tacite excipi unt. ff. d̄ seruitu. l. sicui. Sic et hic veritas tacita. p̄ exp̄ssa habet; vt Fm ea pcedat l. ij. C. de p̄ci. impe. offe. Concordat tex. cū glo. i auct. d̄ mādati p̄ncipū. h̄. dein de. h̄. sicutulo. nūciās. coll. 3. vbi d̄r q̄ si in mādato p̄ncipis aliqd cōtineſ cōtra ius vel vtilitatē publicā; nō d̄z adimpleri; s̄ p̄ncipi nūciari et expectari sc̄da iussio. qd̄ inducit ibi glo. p̄tra miseros platos q̄ ti mēt intātū l̄ras dñi pape; vt nō audeat reclamare; qd̄ sacere nō debent. vt ibi et i auct. vt nulli iudicū. h̄. et hec h̄o iubem⁹ et in. l. et si nō cognitio. C. si cō. ius v̄l v̄ti. pu. canonizata. 25. q. 2. vbi d̄r q̄ l̄z nō co gnitio; s̄ executio demādet; d̄ veritate p̄ cū inqri op̄tet. et si frans iteruenerit; d̄oi negocio cognoscas ad hoc bon⁹ tex. et ibi notata p̄ glo. et doctores in. c. fi. de p̄suptio. Forti⁹ dicit tex. cū glo. i.c. pastora lis. d̄ fide istru. q̄ si iudex videt aliquā d̄cretalē iuri cōi p̄trariā Fm ip̄az nō iudi cett; s̄ superiorē p̄sulat sup̄ eā; dicit glo. et interi sup̄sedeat cause. ar. c. l̄z. de offi. le. et C. d̄ rela. l. j. et i. j. Maxime qñ d̄cretalis vel mādatū pape eēt p̄tra ius naturale; p̄ qd̄ sine causa dominia rex de uno trā ferunt in aliū; nō eēt seruādū etiā i foro

Execution
causa po
executiō
differre.

Contra
ros p̄clos

De mād
principis
iusto.

Excentor
test cogni
re de veri
te preci⁹.

An iudic
natur iudi
re p̄m leg
imposuit

indiciali. Et in anno i.c. qm in eccliaꝝ. dicitur. et in c. qz pleriqz de immuni. eccl. Ad hoc. l. rescripta. C. de p̄ci. impa. offe. vbi dī q̄ rescripta p̄tra inis elicita. ab oib⁹ iudicib⁹ refutari debet. nisi forte aliū nō ledā et petēti p̄sint; vel crīmē supplicati indulgeat. canonizatur. 25. q. 2. rescripta. Ex quo infer ibi archi. q̄ vbi p̄ceptum pape p̄ay aut nihil nocet; obediēdū ē; se cū vbi multū; nā tūc spectabī secunda iussio. Idē dicit Bal. in l. acceptaz. in fi. C. de usuris. dicēs. q̄ statutū l; durā cōtineat obseruatiā; seruādū ē. l. prospexit ff. qz a qb⁹. sec⁹ dicit i mādato pape: q̄ nō intelligit velle facere alicui iniusticiā. c. si clientulus. s. si diuersum. de aliena. seu. coll. io. vbi tex. elegāter dicit. Ecclesia cultrix et matrix iusticie; non patitur contra iusticiam aliquid fieri in se vel in alterum priuatū. Unde officialis vel is cui aliquid papa vel princeps mandat p̄ l̄as suas siquidē iniustū ē; pōt nō pare re et p̄ncipi rescribere; et secūdaz spectare iussionē vt colligif ex p̄dictis a qb⁹ emanauit. c. si qñ. de rescriptis. vbi l̄a dicit. Si qñ aliq̄ tue fraternitati dirigim⁹ que animū tuum exasperare videtur; turbari nō debes et infra. q̄litatē negocij. p̄ quo tibi scribit diligēter p̄siderās; aut mādatū nostrū reuerēter adimpleas; aut p̄ literas tuas q̄re adimplere nō possis rōnabile causaz p̄tēdas; q̄ patiēter sustine būm⁹ si nō feceris qd̄ p̄aua nobis fuerit insinuatiōe suggestū. et ita ē ibi casus singularis q̄ vbi rescriptū pape p̄ncipis v̄l supioris deuiat ab honestate vel iusticia nō tenet subdit⁹ immediate parere; s; pōt allegare causaz q̄re parere nō dī; et interim sup̄sedet vt ibi colligif. et tenet glo. i. c. p̄ceptis. 12. di. Et inde ē q̄ si impetrās l̄as ad beneficiū etiā tenuē; tacuit dignitatē quā h̄z; simplici noīe se appellās; non ē talib⁹ l̄is parēdū q̄ nō ē intētionis romani p̄tificis vt p̄sone plurib⁹ redditi. b⁹ habūdātes; p̄ l̄as suas paupes cleri cos sup minorib⁹ beneficijs inquietent. q̄ propter l̄as in qb⁹ actor sue nomē sup primis dignitatis vires nō vult obtinere

c. ad artes. de rescriptis. p̄cordat. c. cum adeo. eo. ti. vbi l̄e sup bñficijs ipetrāt; nisi de beneficio qd̄ h̄z ipetrās faciat nētionē. nō valēt. Ad idē. c. cū teneamur. d̄ p̄bē. vbi l̄a dicit. Si mādatum sup ali cui⁹ p̄uisiōe receperis q̄ aliud beneficiū habeat; de quo valeat cōmode sustētari nisi forte ilfis ipis de hoc mētio habef; aut si nō pōt ei sine scādalo p̄uideri; eq̄ nimiriter sustinebim⁹; si p̄ eo mādatū nō strū nō duxeris execuēdū. vnde colligit ibi glo. fi. q̄ mādatū supior; nō ē necesse adimpleri; vbi rō nō adimplēdi pōt redi. Nec peccat qs nō adiplēdo; cū legis auctoritate hoc faciat. l. grac⁹. C. de adul. c. q̄ peccat. xxij. q. iii. Et p̄sequenter nō videſ mādatū supioris p̄tēnere; nec penā vel cēsuras in eo p̄tētas incurrere. Nā iusta causa cōtradictionis suspendit effectū s̄nie. ita notāter voluit dñs Carinalis Horētin⁹ in. d. c. si qñ. Ex quo i facto tali p̄suluit. Urbanus sext⁹ scripsit ep̄o florētino vt certos p̄cessus per ipm Urbanū factos p̄tra dñm Carolū regē hierusalē et sicilie publicaret; et hoc p̄cipi ebat sub gravissimis penis et cēsuris q̄ se rebat i nō parētē dubitabā d̄ gravissimo scādalo p̄pli florētini si publicarent̄ Alio veriti cōsulebat ep̄o q̄ publicaret; ip̄e vero carinalis p̄suluit p̄trarū. un̄mo q̄ differret et spectaret secūdā iussio nē per textū i. d. c. si qñ. et d. auct. vt nūli iudicū. s. et hoc vero iubem⁹. qd̄ dicit fore notādū; q̄ p̄ hoc evitātur plura inconveniētia q̄ acciderēt; indistincte parēdo s̄m eū. Ex q̄ decisiōe eliciſ vna cōclusio singularis et ad p̄positū de quo agit valde accōmodata. q̄ si papa aliqd̄ p̄cipit fieri vel obseruari sub pena execōicatiōis; quā ex tūc p̄sert p̄tra nō obediētes v̄l obtēperātes; vt cēsurā ip̄o facto icurāt; certe si ex mādati executiōe timetur scādaluz vel alia mala futura; vel aliter dubitaf d̄ mēte p̄ncipis; licite sine metu excōicatiōis mādatari⁹ differre pōt; et pa per rescribere; secūdāq̄ iussionē etpectare; cū hoc faciat auctoritate iuriū p̄dictōrū; ita firmat dñs Abbas i. d. c. si qñ. de

Nota illum
textum.

Nota bñ
ad p̄positū.

Nota.

Dñs Cardinali nullā mentionē faciens.
Hoc idē fuit de mēte Petri d'ancba. p
lio. 241. incipiēte p p̄dicta. vbi consuluit
nō esse obtēperadū mādato pape; p qd
mādabat cui dā moniali vt ad p̄mū redi
ret mōasteriū a quo legittimi; t cū ei⁹ au
ctoritate fuerat egressa sub grauissimis
penis t cēsuris. t subdit qd nō obtēperā
do excōionē nullaten⁹ icurrit qm̄ clausu
la si p̄ces veritate nitantur: q̄ i quolibet
rescripto subintelligit: l̄z nō apponat. c.
2. d̄f scrip. t l. vniuersa canonizata. 25. q.
2. s. vniuersa. suspēdit effectū excōionis
sicut cuiuslibet dispositiōis; vt notat in
c. p̄terea. de appe. t i. itē q̄. ff. d̄ pactis.
q̄ decisio ē famosa t l̄ris aureis scriben
da t apud modernos i magno habetur
cultu. ad excusandū eos q̄ mādatis apo
stolicis ex causa nō obtēperāt; vt p̄ hoc
nō incurvant cēsuras vel penas in man
dato contētas.

§.8.

Reges nři
sunt patroui
eccliarū ca
thedralium.

**Hunc ad propositum in ca
su de quo agit. iusta imo iustissima causa**
nō obtēperādi subest qm̄ notissimus est
pape; t pene toti xpianitati; q̄ reges hi
spani maximis laborib⁹ t expēsis regna
ista a saucibus inimicor⁹ eruerūt. Quā
obrē i tpalib⁹ superiorē nō recognoscit.
v̄ dicit gl. i. c. adrlā. p̄. 93. v. 11. c. t it ne
cessit. d̄ dona. int viz t vxo. nota i. c. p ve
nerabilē. q̄ filij sūt legitti. habet p̄ma p
tita. ti. 5. l. 18. p̄mi qdē gothorum reges
atbanaric⁹ vel s̄m̄ alios alaricus a qui
b⁹ catholici reges nři iudicata trahūt
originē ex grata honorij imperatoris hi
spani p̄cessiōe hispanias viriliter egressi
sunt. t enādalos sueosq̄ eas tunc t p̄is
tiranice t p̄tra impatores volūtate occu
patas forti debellarunt animo; eosq̄ ab
hispanijs expulerūt; t i affricam fugere
coegerūt. tēc tūc postq̄ hispanicam mo
narchia; adepti sunt vsc̄ ad tpa nřa; eo
dūtaxat excepto, miserabili t lamētabili
tpe quo sarraceni hispaniam inuaserūt;
absq̄ alteri⁹ gētis intermixtiōe. (Qd si
i paucis regnis cōpertū ē) reges gothi
regnauerūt; t i sempiterna secula regna

būt. Itaq̄ regna nřa nec trāsierunt nec
trāseūt sicut cetera de gēte in gētē; co q
iuste t nō tirānicoe initiū ex p̄dicta l̄ono
rij p̄cessiōe habuerūt. Tūcvero p̄struxer
ūt sacra tēplaz ecclias vbi diuina officia
celebrarent; dotē eis p̄stituerūt; namē
ta plurima ministrarunt; ex quo ius pa
tronatus in eisdē ecclias p̄sertim; cahe
dralib⁹ acq̄sierūt; t sp̄aliter sibi reserua
rūt. qd̄ d̄ iure facere potuerūt. c. nobis. t
c. p̄terea. d̄ iure patro. c. eleuterius. 18. q.
2. c. frigētius. 16. q. 7. t. c. pie mentis. t. c.
fili⁹. t. c. monasteriū. t transit hocius in
succesores in regno. Qm̄ qm̄ rex fundat
ecclias t dotat de bonis regni; successore
i regno nō poterit reuocare illā donatio
nē; nisi regnū ex hoc enō miter ledere
iuxta notata in. c. intellecto. de iure iurā.
ita notāter dicit specu. ti. d̄ instru. edi. s.
nūc aut. in s̄i. sicut ergo ad eū transit hoc
ius approbādi vel nō p̄tradicēdi tali do
tationi de reb⁹ regni facte eodē mō trāsi
re debet ius patronatus ex tali dotatiōe
acq̄situ; q̄ ex quo honera t vno d̄z ho
norari i reliquo. ar. l. ab eo. C. d̄ fideicō.
cū silib⁹. l̄nt ergo reges hispani ius pa
tronat⁹ in ecclias cathedralib⁹ regnoz
suo. s̄m̄ Archi. i. c. lectis. 63. di. t Bal. i
phemio decretaliū i. s. rex pacificus. 4.
cō. t i. c. q̄nto. i fi. d̄ iudi. qd̄ Bal. dicit eē
bñ notādū. sequit paris d̄ puto i tracta
tu sindicat⁹ charta. 28. fi. cō. i. p̄n. Lōme
morat lex regni nři quā edidit rex Enri
cus. 4. i ocaña. t repetūt xpianissimire
ges nostri in curijs de madrigal. Anno
1476. vbi inter alia d̄f; q̄ mortuo prelato
cathedralis ecclie; nō ē p̄cedēdū ad ele
ctionē; nisi p̄us mors regi nūciat. Prela
t⁹ aut elect⁹ cōfirmat⁹ t p̄secrat⁹; nō d̄z
administrare; donec p̄sonalit regi faciat
reuerētiā. vt ibi t i. l. fi. ordinatiōis d̄ Al
cala; quā edidit rex Alfonsus. Silvero
tpe mortis prelati rex fuisset absens a re
gno ex causa pegrinatiōis vel als. Tūc
mors plati nūciari d̄z vicē regis tenenti;
eiusq̄ p̄sensus req̄redus ē vt notāter de
cidit Archi. i. c. reatina ecclia. 63. di. seq
tur Paulus de liazarijs i. d. c. nobis. d̄

Reges
spani ec
as consti
rūt dō
ex quo in
tronatus
quisdīcē

Jus pa
natus re
trāsīt in
cessores.

Reges
spani ba
ius patro
ens in ec
fins cathe
libus.

Dxlā
gi obser
rentia fac
ante admī
strationē.

Vel pro
de pro reg

iu. patro. in repetitiōe Bal. in. c. cū p̄sue
tndinis. d̄ p̄sue. Angelus in. l. adoptio.
2. cō. in. fi. ff. de adopti. t̄ multi alijs quos
referre non curo.

S. 9.
In electioni
bus platorū
regis consen-
sus erat ne-
cessarius.

Electio pape
a quib⁹ olim
siebat.

Hec aliquādīu obſtata fuere qñ
ecclesijs puidebat de plato: t̄ merito cū
etia i veteri testamēto aliquñ repiam⁹ q̄ i
sacerdotum p̄motiōe t̄ p̄uisiōe p̄nceps
populi iterueniebat: vt habeat Macha.
4. c. vbi iudas Machabeoz dux elegit
sacerdotes q̄ purgarēt scā scōz. qđ vide
tur iuri t̄ tratiōi p̄sentaneū. Iuri qđ hā
i p̄mitiua ecclia ipatōi fuit data p̄ papā
potestas ligādi romanū p̄tificē vt h̄ i
c. adrian⁹, t̄ in. c. in sinodo. 63. di. 2. 16. q.
l. c. hinc ē. tradūt hosti. t̄ Jo. an. t̄ alij i
c. dilecto. de testi. H̄eric⁹ Antoni⁹ t̄ Ab-
bas sicutus in. c. p̄terea. i. de iure patro.
Jo. an. Anto. t̄ alij i. c. nobis. eo. ti. An-
to. Abbas t̄ Jo. de imo. i. c. dilect⁹. el. 3.
de p̄bē. bona glo. in. c. laicis. 16. q. 7. Ar-
chi. i. c. hostiamur. 71. di. Et hoc ita factū
extitit qm̄ ecclia tūctpis ab hereticis t̄
scismaticis p̄cussa; aliquñ in magno discri-
mine p̄citatbat; tribuebat ergo pontifi-
cis electio catholicis p̄ncipibus; vt eorū
auctoritate ecclia roborata; hereticoz t̄
scismaticoz insult⁹ rep̄meret vt in. S. p̄t-
cipib⁹. ea. di. Postea aut̄ Ludouic⁹ ipa-
tor: hāc facultatē romano pplo p̄cessit t̄
iēu trāstulit: vt i. c. ego ludouic⁹. ea. di.
Demū ijdē ipatōres religioso mēt̄ esse
ctu p̄fatis p̄uilegijs sibi cōcessis sup̄ di-
cta electiōe p̄ eos faciēda ex toto renūci
auerūt; vt habeat in. S. postremo. ea. di.
post hec autē auctoritate Nicolai pape ē
inductū: vt electio romanī p̄tificis nō a
cardinalib⁹ tm̄; vez etia ab alijs religio-
sis clericis i idē p̄ueniētib⁹ fieret. vt i. S.
ex hijs. ea. di. t̄. c. 1. 78. dist. nouissime ve-
ro auctoritate cōilioz data ē facultas eli-
gēdi romanū p̄tificē solis ecclie romāe
cardinalib⁹; vt patet i. c. l. 3. d̄ vitāda. d̄ ele-
ctiōe. t̄ i. c. vbi p̄iculū. eo. ti. li. 6. t̄ i. cle. ne
romāi. eo. ti. oli regis assensus regrebat
i electiōib⁹ platoz. t̄ silt̄ i alijs iferiozib⁹
aliqñ fuit obſeruatūt̄ pbaf i. d. c. lectis

63. di. vbi stephan⁹ papa noluit p̄firma-
re electionē ep̄i electi in reatina ecclia; ni
si p̄pus videret ep̄la; ipatōis. Ad idē. c.
reatina. t̄. c. nobis. t̄. c. p̄ncipali. vbi ipa-
tor: p̄sentauit in ecclia reatina. Ad idē. c.
cū lōge. ea. di. vbi in cōilio Toletano in
ter alia dicit q̄ placuit oib⁹ p̄tificibus
bispānie atq̄ gallacie; vt saluo p̄uilegio
vniuscuiusc̄ p̄uincie licitum maneat de
inceps Toletano pontifici quo sc̄i p̄-
galis potestas elegerit; t̄ iaz dicti Tole-
tani episcopi iudicū dignos esse p̄baue-
rit; in quibuslibet p̄uincijs t̄ in p̄ceden-
tiū sedibus p̄ficerere presulis t̄ deceden-
tū ep̄is eligere successores; ecce quomo-
do in electiōib⁹ platoz bispānie interue-
niebat regis consensus; imo ip̄e rex eli-
gebat; t̄ ep̄s Toletanus consecrabat t̄
confirmabat; vt ibi probatur t̄ declarat-
glo. in. v. episcopis. Ad idem. e. cum in
ter vniuersas. de electio. ibi vice regia
postuletis assensum. t̄. c. cū terra. eo. ti.
ibinō phibemus quin regis seu patriar-
che qui p̄ tpe fuerit requirat assensus. t̄
in. c. inotuit. eo. ti. ibi faciebat ad idc̄ nō
modicum cōcors capli vigorimēsis ele-
ctio; petitio ppli assensus principis. Ad
idē. c. qđ sicut. eo. ti. post p̄n. ibi cuz in eo
nihil attētatū fuerit in p̄iudiciū regie di-
gnitatis. Eta. ioe. c. cu int̄. de p̄suetū. in
parte decisā. vbi dicebat; q̄ reges p̄ferre
bāt decanat⁹. ita dicit glo. in. c. imperiū.
10. di. t̄ ibi Archi. ē bon⁹ tex. in pallega-
to. c. dilectus. 3. de p̄bē. vbi decan⁹ ex do-
natiōe regis p̄bēdaz collationem habe-
bat. Imperator etia habet p̄uilegiū; q̄
in qualibet ecclia Alemania possit fa-
cere vnū recipi; put p̄tinet in p̄uilegio
qđ speculator in ti. de p̄bē. in. fi. dicit se vi-
disse bullatū. vt etia resert Alberic⁹ in. l.
bene azenone. C. d̄ qđriena p̄script. v. 15
an imperator possit p̄ferre beneficia. qui
pulchre loquit̄. t̄ prepositus in. c. imperi-
um. in. fi. eo. ti. Per qđ quidē p̄uilegiū
imperator dat potestate faciendi recipi;
vn̄ solēt tales dici recepti ad primarias
p̄ces impatorias; vt declarat ibi Jo. an.
t̄ in. c. is cui. de p̄bē. lib. 6. idē p̄miliugū
b

francie

dr h̄rē rex frācie. t̄ sentit specu. i. ti. ne se devacāte. dicēs; q̄ illustris rex frācie cō fert p̄bēdas i ecclia carnotēsi. Idē sentit specu. in n. d̄ legato. s̄. nūc tractem⁹. v. sed nūquid legat⁹. vbi dicit; q̄ cū Nicōla⁹ papa vellet p̄ferre p̄bēdā quā ip̄e āte suā p̄ motionē i ecclia Lugdonēsi habuerat; rex frācie dicēs collationē ip̄i⁹ p̄bē de ad se ptinere. Alij d̄ facto p̄tulit illaz. hec ille. Rex enī frātie t̄ Anglie vēdicāt sibi i qbusdā ecclesijs cathedralib⁹ suoꝝ regnoꝝ collationē beneficioꝝ t̄ p̄bēdāz sede vacāte; exceptis parochialib⁹; que ppter curā aiaꝝ nō cadūt i regalia t̄ illo etiā tpe dictaz eccliaz tpalia recipiūt t̄ sibi appropriāt; iuxta moderationē de q̄ in. c. generali. de electi. li. 6. vbi p̄ Bñi cū t̄ alios habet etiā in qdā p̄stitutione edita p̄ Philipū pulchrū frācoꝝ regem Anno dñi. 1302. postea vero Lodouicus vndecimus Anno dñi. 1464. declarauit cognitionē decisionē t̄ determinationē collationi bñficioꝝ vacatiū t̄ vacaturoꝝ t̄ q̄ eaten⁹ vacarāt i regalia; p̄ eū t̄ suos p̄decessores factuz; sibi t̄ curie sue parlamēti t̄ eoꝝ alteri ptinere. Et etiā bñfici oꝝ p̄ eum aut ei⁹ antecessores pleno iure p̄ferri solitoꝝ t̄ collatoꝝ; sibz suis indici b⁹; t̄ nō alteri cognitionē t̄ decisionē p̄ttere. absq̄ eo q̄ ali⁹ uidet ecclasticē vt tpalis se debeat d̄ ip̄is intromittere; nec in petitorio nec i possessorio agnoscere; vt ex illius tpis annalibus patet t̄ resert Stephanus anffren. in repetiōe. cle. j. d̄ offi. ordi. folio. 27. cō. 4. Ex qb⁹ patet q̄ isto ius cōpetit ab antiquo ip̄i regi. t̄ cō sequenter videſ de iure satis posse susti neri. sup quo tñ t̄ sup iure p̄ferēdi bene ficia seu bñficioꝝ collationē oli fuit ma gna altercatio inter Bonifaciū. viij. t̄ me moratū philipū. Que tādē fuit p̄ supra scriptū papā sopita; vt habet in extraua gante q̄ incipit. Sixt⁹ eþs tc. ad futuram rei memoriam. De rege autē anglie t̄ rege vngarie q̄ p̄ferūt in suis regnis p̄bēdas et p̄ privilegio pape firmat Bal. in. l. rescri pta. C. de p̄cib⁹ ipa. offe. cō. pe. v. itē cō mittit. Itē rex apulie ex p̄ privilegeo pape

bñ inuestituras bñficioꝝ. ita dicit glo. no ta. 16. q. 7. in summa. itaq̄ ē cōclusio cōis. t̄ indubitata q̄ principes sclares p̄nt h̄fe ius p̄ferēdi bñficia; vt patet ex iaz dictis: t̄ tenet Jnn. quē alij sequunt i p̄ allegato c. q̄ sicut d̄ electi. in p̄n. in. v. nominatio t̄ ibi Jo. an. Antonius t̄ Abbas. t̄ alij. Jo. an. Anchara. Bñficus. t̄ alij. in. c. 2. de p̄bē. li. 6. Anto. i. c. iñfa. de rescript. t̄ in. c. massana. de elect. t̄ in. c. quāto de iu di. Jo. de imo. in. c. q̄ in dubijs. in. j. no tabili. de renuntiatione. t̄ in. c. ad suppli cationē. 4. nota. eo. ti. Abbas in. c. dile ct⁹. de offi. lega. Anchra. in. cle. p̄ lñas. d̄ p̄bē. Jo. an. i specu. ti. d̄ p̄bē. s̄. pe. Quin imo rex frācie bñ canoniciatū in plurib⁹ eccliaz sui regni sic i ecclia sci martini tu roneñ. t̄ sci hilarij pictanēsis fm Abb. sicutū i. c. extirpāde. de p̄bē. s̄. q̄ vero. i repetiōe. Rex etiā hispanie t̄ marchio astoriceñ. dicunt h̄rē canonicatus in ec clia legionēsi. ista aut̄ iura poterūt p̄n cipib⁹ sclaribus cōpetere ex eccliaz fun datiōe t̄ dotatiōe vt supra dictū ē; vel ex cōpositiōe facta in ip̄a fundationez bene ficioꝝ dotatiōe; sicut videmus in preben dis ecclie collegiate ville noue p̄pe Alvi s̄. joneñ. q̄s rex frācie conset t̄ eius curia parlamēti de ipsarum petitorio cognoscit. facit. c. eleuteri⁹. 18. q. 2. z. c. nobis. d̄ iure pa. dūmodo per romanum pontifi cem talis compositio fuerit approbata; sicut cōtingit in eccliaz regni Granate; in quibus rex hispanie habet ius patro natus in eccliaz dignitatibus t̄ bene ficioꝝ; ex conuentione a principio facta t̄ per papam confirmata; quam ego vidi vñl possunt competere principib⁹ christi anis ex prescriptiōe seu consuetudine; cuius memoria nō existat in contrarium que tātum operatur quantuꝝ privilegi um. l. hoc iure. s̄. ductus aque. ff. de aq quotti. t̄ estiuā. c. super quibusdā. s̄. p̄terea. de verboruꝝ signi. maxime si cum consuetudine tanti temporis concurre ret fama privilegij. naꝝ tunc presumere tur p̄ privilegio; t̄ sufficeret fm Jo. an. in. c. cum aplica. debis q̄ fiunt a p̄clato.

Refr

Refr
nie.

Lansc
reges po
bre ins
beneficia
serenda.

Quē oēs ibi sequuntur. et **D**ñnicus et alij in c.2. **S**. sane. de dicimis. li.6. vñ in talianis quo iure et consuetudine regibꝫ defierē dū ē fīm **J**o. an. in specu. ti. de pbē. ad ft. et plenī in. d. c. 2. de pbē. li. 6. p̄sertim cū talē cōsuetudinē papa scit et tollerat p ea q̄ dicta sunt. q̄ satis p̄supponūt p̄sensum p̄ncipis i electionibꝫ platorꝫ fore necessaria. Et nō qdē ab re qm̄ interest p̄ncipis ne eligat alijs qui possit reuelare secreta regni sui. ar. l. omne delictū. **S**. expiatori. ff. de re militari. fīm **J**nno. in. c. qd̄ sicut. d̄ electio. quē alij sequuntur ibidez signanter Elbb. tertia cō. et in. c. j. penul. cō. eo. ti. et in. c. cū terra. fina. cō. et in. c. cū inter vniuersas. j. cō. et in. fī. eo. ti. et in. c. j. fina. colū. d̄ cōsue. vñ si p̄nceps p̄latū electū ex dicta causa habeat suspectū post hoc cōtra electionē obiūcere; quo p bato; retractabit electio fīm **J**nno. in. c. sup hijs. de accusa. sequit Elbb. in. c. j. fina. co. d̄ electio. hoc multū comedās. et i d. c. q̄ sicut. 3. colū. inferēdo ex hoc q̄ fatis eque poterit p̄nceps nō admittere. p uisuz p papā si pōt. pbabilit̄ ostēdere illū fore suspectū. qd̄ ē valde notandū in p̄posito nostroz bene facit ille tex. dū dicit; cum in ea nihil attēptatum fuerit in p̄iudicium regic dignitatis.

Et quia forsitan per hāc viā plō res electio nes ipediebanſ et retractabanc: vt ecclē ſijs cōmodius. puidet et p̄termitta elec tōis formā: nemo i ecclījs p̄ficiſ cathe dralibꝫ et i nōnull' alij; niſi quē rex hispanie pape p̄ſentat qd̄ a tpe i memoriali obſeruatū cōperim̄ in uiolabilit̄. Que qd̄ cōſuetudo etiā citra ecclīaz edifica tionē et dotatiōz; ſufficiēs erat ad ius pa tronat̄ acqrēdū. fīm **J**o. an. in regla qd̄ olicui ob grām de re iu. li. 6. ſequit Elbb. p̄f. 76. 2. volumine. ſcipit. Plura ſūt ex a mināda. q̄uis alij cōtra; vt notaſ in. c. quanto. de iudi. Sicut enī consuetudine introduci pōt q̄ mortuo p̄lato rex h̄s cu ſtodiā et administrationē bonoz ep̄atus vt voluit ſpecu. ti. ne ſedevacāte circaſi. vt reges hispanie ſacere p̄ſuenerūt; cadē

rōne acqrēre poterūt ius patronat̄: qd̄ i ſuos trāſtulerūt ſuccēſſores. c. ſi plures c. filijs. 16. q. ſi. cle. ſi plures. de iure pa tro **J**nno. in. rubrica. eo. ti. etiā ſi ſuccēſſor ſit femina; vt ē regina nřa fīm **J**o. an. in. c. nobis. eo. ti. p̄ter. in. c. fi. d̄ cōces. p. ſaciūt notata. in. c. d̄lecti. de arbi.

Si ergo papa aliquā p̄laturā vel di gnitatē; i q̄ reges nři ius pa tronat̄ h̄nt; alicui cōcedit; abſq; eoz pre ſentatiōe; nimiū eis p̄iudicare videt; qd̄ i papa nullo mō p̄sumēdū ē. etiā certissi muſit ſi i dubitatū de iure papā per lfas ſuas nole p̄iudicare patronat̄ iuri; ſi gnāter laicoz; vt nota. i. c. d̄lect̄. d̄ offi. lega. et in. c. cū d̄lect̄. d̄ iure pa. et ibi llo ſti. dicēs ſe vidiffez legiſſe lſaz papalē di rectā p̄latis Anglie. in q̄ p̄tinebaſ q̄ qñ papa ſcribit p aliquo bñficiādo; nō ē in tētiōis ſueq̄ ei p̄ferat ecclīa ſi q̄ laic⁹ obti net ius patronat̄. Refert **J**o. an. i. d. c. cū d̄lect̄. i. fi. idē voluerūt **J**o. mona. ar chi. Lap. **J**o. an. Ancha. **D**ñnic⁹ et p̄p̄hi lipp⁹ i. c. 2. de pbē. li. 6. (q̄qd̄ dixerit ibi glo.) et Ange. i. l. ſi bac. **S**. patronū. in p̄n. ff. d̄ i ius vocā. Elbb. i. c. ad aures. de rēſcrip. pe. cō. et i. c. abbate. eo. ti. et i. d. c. cū d̄lect̄. i. fi. de iure patro. nota i. cle. 2. S. pbē. Si ergo nāna reſeruat ſibi bñficia n̄mpu. viat et ierūaſſe bñficia p̄tinētia. ad p̄ſentationē clericoz non laicoz. Ita tenēt doctores pallegati et collectari i. c. nobis. de iure pa. nec videtur papa dero gare patronis: q̄uis in verbis narrati vis dicat beneficium eſſe de iure patro nat̄; ſi regrif exp̄ſſa d̄rogatio i. corpore grē ita ſemp̄ ſuit p̄clusuz in Rota fīm qd̄ refert **F**elin⁹ i. c. cū iter. d̄ excepti. 3. cō. i fine. qd̄ dicit eē notādū et bene ſacere ad hoc. cle. j. d̄ pbē. p̄ſertim qñ ius patrona tus expectat ad laicos; vt ſupra dictū eſt. Qd̄ p̄cedit etiā ſi talia bñficia i qb⁹ laici h̄nt ius patronat̄ vacēt i curia; nō debe ret enī papa d̄ illis puidere; niſi laici iſi p̄ſentēt. vñ ſi eōs hispan⁹ moriat i curia romana; eius platura p̄ſerri non d̄z; niſi ei quē rex hispanie p̄ſentauerit; ita nota bilit̄ p̄cludit **J**o. mo. quē alij sequuntur in

ad minis tra tionē in te poralibꝫ.

Jus patro nat̄ ſtrāli in feminam.

S. II.

Papa i du bio nō dero gat iuri pa trenatus lat corum.

Reſtitutio bñficioz nēn extēditur ad beneficia pa netis ad p̄ ſentationem laicoz.

De benefi cios patrona tis in curia vacātibꝫ.

*Institutio
bñficii facta
spreto patro
no est nulla,*

b.c.2. d.p̄bē.li.6. et Jo.an.ibit et i additio
nib⁹ ad speculū.ti.d.p̄bē.i si, et lap⁹ latissi
me allegatiōe.96. incipiēte. bñficia vacā
tia i curia. p qb⁹ ego pōdero textū a ne
mine cogitatū i.c.ad aplice,i si,d re iudi.
li.6. iūcta glo. vbi papa deponit ipatores
ppter ei⁹ demerita;cui⁹ electio libera ex
pectat ad electores imperij nec pōt papa
eligerē p̄iudicādo electoribus;eo q̄ sūt
laici; vt ibi sentit glo. quas pleni⁹ deduxi
ad hoc p̄positū i tractatu insulaz.c.4. et
ppterea aliq audēt dicere q̄ papa vel le
gat⁹ nō pōt vel saltē non dʒ p̄ferre bñfici
cū patronatū inconsulto patrono laico
ppter notata i.d.c.dilect⁹. d offi.lega, et
i.c.cū dilect⁹. de iure pa. et ibi glo. super
verbo p̄sentare. Papa enim laicis pa
tronis p̄iudicare nō intēdit; vt eos a fun
datiōib⁹ eccliaz nō retrahat vt dicūt do
cto. et Egidi⁹ belleme. i tractatu pmuta
tionū bñficioz ecclasticoruz parte.j.q.3:
v. ad quintū. et Guido i decisiōibus dal
phinatus.q.374. Ad hoc allego tex. sin
gu.i.c. decermin⁹.16.q.7. vbi in cōcilio
Toletano qrto p̄stitutū ē his verbis. De
cermin⁹ vt q̄diu fundatores ecclesiaz i
hac vita sup̄stites fuerint; p̄ isdez locis
curā habeāt sollicitā. Itaq̄ rectores ido
neos i eisdē basilicis; idē ibi eōdō offerāt
ordinados. Qdī sp̄tēns ratiōnā. idē
rectores ibidē p̄sumpserit ordinare ep̄s; et
ordinationē suā irritā nouerit; et ad vere
cūdā sui alios i eoz loco (quos ip̄i fun
datores condignos elegerint) ordinari;
hecibi. ex qb⁹ patet q̄ i stitutio facta spre
to patrono ē nulla ita tenet exp̄ssie Egidi
us belleme decisiōe.163. incipiēte. Col
latio facta. nec obstat h̄m eū.c.ilud. i fide
iure pa. q̄ exponēdū ē ibi irritāda.i.irri
ta nūciāda; ne corrigat. d.c.decerminus
ar.l.ista. ff. de inoffi. testa. file d electione
cō. post petitā. i si. et in. e. auditis. idem in
effectu voluit Abbas i.d.c. illud. i tertio
nota. dicēs q̄ i stitutio ē ipso iure nulla
p.d.c. discernimus. qd̄ euā sentit Jo.an.i
c.2. d.offi. vica.li.6. et exponit verbū irri
tāda.i. irrita nūciāda.vl ē irritāda; quo
ad effectū sicut d̄ facto, pcessit h̄z abb, et p

cedunt ista etiam si papa fecerit huius
modicollationem beneficij patronati nō
facta mentione patroni laici: nam et tunc
collatio est nulla ip̄o iure vt supra dictū
est. et late ac singulariter firmat idē Egidi
us bellemera decisiōe.752. incipiente
supposito i facto. ~~A~~xie quando ius p
sentandi expectat ad regem. Efficacius
quidem ius patronatus h̄z rex in bene
ficijs: q̄ alij inferiores; et per consequēs
eius iuri nō ita de facili derogatur; sicut
aliorum nisi de rege exp̄ssa fieret mentio
h̄m docto. i.d.c.2. d.p̄bē.li.6. et ita hodie
dictat regula cancellarie.60. que incipit
Item voluit q̄ super quolibet beneficio
q̄ h̄z difficiliter derogetur laicis; multo
difficilius derogatur talibus; cum deroga
tio regi facta tāto periculosior est eccl
esijs: quanto opulentiores sunt dotatio
nes que cōiter fiunt a regibus et princi
pibus. Quapropter d̄ talibus maior mē
tio requiritur. cum sepe excipiantur a ge
neralibus regulis; iuxta nota.i.c. d̄ mul
ta. de p̄be. ibi circa inblimes. et in cle. i.
de baptismo. et i extravagante. execrabi
lis. v. nos itaq̄. ibi. ac regū filijs. qui p
pter sublimitatē eoz tc. Adduci p̄nt no
ta i.c.sedes. de rescrip. vbi i materia re
stringibili; non veniūt persone maiores
sib⁹ clausulis generalibus; tum pp̄ter
eorum dignitatem; tum q̄ vltra ius pa
tronat⁹ qd̄ h̄nt iterest sua q̄ boni plati p
ficiant i ecclijs; ne sint eis suspecti; vt su
p̄dictu⁹ est; merito ergo rex poterit se
opponere executiōi mādati aplici p̄iudi
cātis sibi i iure patronat⁹; etiā si papa de
iure patronat⁹ mētione fecisset exp̄ssaz;
qm̄ et tūc militat rō sup̄ q̄ se fundat glo. et
docto. tenētes q̄ l̄re pape generales nō
cōprehēdūt bñficia i quib⁹ laici h̄situs ius
patronat⁹. s. ne laici vidētes se a papa v̄l
collatorib⁹ p̄teni i iure p̄sentādi. turbē
ex hoc et ab eccliaz fundatiōez dotatiōe
retrahant; iuxta nota.i.d.c.cū dileci⁹. d̄
iure patro. et i.d.c.2. d.p̄bē.li.6. vñ h̄z diu
ris rigore papa preindicari possit iuri pa
tronat⁹ laicoz; vt tradit i pallega.iurib⁹
Tñ nō ē fidū cū tāto regis et regni scā

Detin
tronatu
babat

Enop
facit ma
ae de iur
tronpia
com.

dalo; vt dicit Ioh. mo. in. d. c. 2. z. v. pōti
sex. in si. quē alij sequuntur; et Frāciscus
cardinalis i. c. pterea. el. j. de iure patro.
et cōfilio. 57. Refert et sequit̄ filiū in. c.
nihil. d̄ p̄scrip. cō. 2. v. 26. Dicētes: q̄ si
ex p̄suetudine imemoriali reges h̄nt ius
p̄ferēdi p̄bēdas et ex hui⁹ cōsuetudinis
violatiōe; oaref scādalu⁹ p̄mittēdū ē sibi
vt bñficia p̄ferat q̄ cū scādalo nihil sien-
dī ē. c. nihil. d̄ p̄scrip. cū p̄cordatijs mul-
to fortī. Idē videt circa p̄sentatiōz q̄ ca-
dit i laicū; vt nota. in. c. q̄nto. de iudi. Ad
hoc bñfacit qđ notāter voluit Ianno. i. c.
inq̄stio. d̄ sen. ex. in si. vbi dicit: q̄ si ex p̄
cepto iniusto papevehementē p̄sumit sta-
tū ecclie turbari v̄l alia mala vētura eē;
nō ē parēdū mādato īmo peccaret quis
obediēdo; cū debeat futura mala p̄caue-
re; nō iuuare p̄m eū quē oēs sequuntur
Siquidē papa dignitates et alia benefi-
cia ad presentationem regis hispanie p̄-
tinētia concederet; eius presentatiōe ne-
glecta; cui dubiū qn rex ip̄e et regnicole
scandalizarentur; et ab ecclesiarum edi-
ficatione et dotatione retraherentur: vt
patet ex predictis. grauissimuz est enim
qđ multis sudoribus et sumptibus pe-
cos et eorum antecessores acquisitum
ab eis sine culpa auferri. ar. c. super h̄
de renuncia. et. c. accedēs. scđo. vt lite nō
contes. ff. de proba. l. cum de indebito.
cum sitibus. vñ si tali mandato paretur
vehemēter posset status ecclie pertur-
bari; q̄ charitas minueretur i mētibus
fidelium. Lū viderent sumimuz pōtificē
a quo iura prodeunt; pias voluntates
defunctorum immutare; seu ius patro-
natus qđ laici ex ecclesiarum edificatio-
ne et dotaliōe acquisierūt; sine causa tol-
lere. Retraherentur enim laici hoc vi-
dentes a talibus operibus; qđ redunda-
ret in opprobriū dedecus et graue ecclie-
starum damnum; et in derogationem iu-
ris patronat⁹ regib⁹ hispanie ex causis
supradictis acq̄siti multo tpe anteç̄ pa-
pa reseruaret sibi beneficiorum collati-
onem in curiavacatiū. Illa aut̄ reserua-
tio in p̄iudiciū iuris iā q̄siti; recte fieri nō

potuit; vel saltē nō p̄sumit facta ea inten-
tiōe vt iuri patronat⁹ regio antea q̄sito
derogaret. Semper enim iste dispositiōes
pape hāc habēt interpretationē; vt iuri al-
teri⁹ nō ledāt; nisi hoc exp̄sse in eis dicat̄
vt ex iā dictis satis patet.

C Item si hec p̄eminētia regib⁹ n̄ris nō
obseruaret; sicut eoz atēcessorib⁹ obser-
uata est; iniuria fieret illis; nā iniuria fit
successori si dñegaf sibi p̄uilegiū qđ p̄de-
cessori fuit p̄cessu⁹; lz p̄sonaliter; q̄ ea rō
ne q̄ p̄decessori fuit p̄cessu⁹; p̄cedi debuit
et successor; vt dicit tex. cū glo. i. l. j. g. pe.
ff. d̄ aq̄ quotti. et estiuia. vbi d̄ q̄ si aliq̄s
bz p̄uilegiū p̄sonale ducēdi aquā ad fun-
dū suū; iniuria fit ei q̄ succedit i fundo; si
denegaf sibi p̄file p̄uilegiū. Ex quo dice-
bat ibi Gar. et in. l. j. in si. ff. de p̄ui. credi.
Quę alij sequunt̄; q̄ si fundus vel res
emphiteotica reuertit̄ ad eccliam p̄ mo-
tē vassalli v̄l emphiteote; p̄lat⁹ facit iniu-
riā heredi; si ei pet̄ti nō facit renouatio-
nē seu p̄cessionē sicut habuit defunctus
Unū dicit q̄ heres poterit adire superio-
rē illi⁹ plati; et facere eū cōpelli ad p̄cedē-
dū. Idem tenet Anto. in. c. j. d̄ locato. et
Abb. i. c. bone. el. 2. d̄ postula. p̄la. p̄ illū
tex. cū glo. si. et i. c. si. 100. di. Atali aut̄ in
iuria ō iniuria act⁹ et abstinered̄; ne in-
de nascant iniuria vñ iura nascitur v̄l
p̄cedūt. l. meminerint. C. vñ vi. 2. q. j. c.
p̄uenit. c. nōnulli. d̄ rescrip. c. q̄liter et qñ.
el. j. d̄ accusa. p̄sertiz cū in casu n̄o p̄uile-
giū cōcessum fit dignitati non p̄sone. de
quo papa cert⁹ ē; v̄l saltē certificat⁹; p̄su-
mit revocare velle qđ male gesſit. c. 2. de
auctoritate et v̄su palij. c. j. ne sede vacan-
te. paciēter igil sustinebit si nō fecerit p̄n-
ceps qđ papa indistincte mādauit; vt ex
predictis sat̄ apparent C Et p̄sequēter exe-
cutores differre debēt mādati executio-
nē maxime cū papahoc nō examinave-
rit. vñ oppositis exceptiōibus corā eis q̄
sunt legittime; supsedere debēt i executi-
one et de illis cognoscere vel ad papā re-
mittere anteç̄ mādatū ex arrupto exe-
quant̄; īmo is in cuius favorē fieret exe-
cutio causa nō cognita; p̄uaret iure suo.

Iniuria fit
successori si
nō cōcedūt
ei quod an-
tecessori fu-
it cōcessus.

Emphiteo-
sie.

Decreto-
ribus.

Quādo et p̄
mo precepto
pape p̄sumit
scandalū fu-
turus nō pa-
retur.

Reges bispa-
ni et auernt
ius patrona-
t⁹ anteç̄ pa-
pa reseruaret
sibi beneficia
in curia va-
cantia.

I. meminerint pallegata. videmus enim
q̄ si cōmittat executio sentētie; q̄ sic ne-
gotio liquidator tñ exceptiōes legittime
admittant; t̄ eaꝝ cognitio ad papam re-
mittit; vt fraudes t̄ mēdacia cessent. c. d̄
cetero. de re iudi. cū cōcordatijs. Siqui-
dē ex parte regis t̄ regine dñōꝝ nostro
rū hec exceptiones t̄ cause essent exposi-
te; nulli dubiū quin tales p̄uisiones nō
emanassent; cū tāto regni scādalo; tāta-
q̄ regis t̄ regine iniuria t̄ incommodo.
Que autem mouissent papam; mouere
etiaꝝ debēt eius delegatos vel iudices. c.
sup litteris. de rescrip. vnde citra reme-
diū appellationis: tute ex his causis t̄ si
milibus nō parebit mādato t̄ p̄uisioni
populi sine aliquo excōicationis metu.
Quia in his mādatis extra iudicialebus
que nō trāsēut in rē iudicatā. c. concerta-
tiōi. de appell. Inno. in. c. ad aures. de tē
po. ordi. t̄ in. c. 2. de in integrū resti. non
est necessaria appellatio. q̄uis tutius sit
appellare. Quamq̄ ergo papa in bene-
ficialib⁹ plenissimā habeat potestate;
vt supra dictū ē. Tamē nō debet illa vti
cū alterius p̄iudicio; presertim laici. cum
nemo iure suo priuari debeat sine causa;
quia hoc esset p̄tra equitatem naturale.
c. 2. de consti. regi. ~~in lib. 6. cū cōcordatijs.~~
~~Quisquis alte-~~
~~rius ius detrahit; iniusticiaꝝ facit.~~ 22. di.
c. j. vbi glo. dicit. q̄ papa non debet de-
trahere vni ecclie vt det alteri. de quo
in. c. constitutus. de religio. domi. nisi p̄
uideat de bono cambio; vt vult Inno. i
c. nisi cum pridem. de renūcia. quē mul-
tireferunt t̄ sequūtur. de quibus p̄ feli-
nū in. c. que in eccliaruz. de consti. Si
quidem hoc est iniustum; ergo illicitum
t̄ peccatum; t̄ sic pape indecens; qui de-
bet iuste omnia agere; cum eius sentētia
facit ius; vt ceteri debeant similiter iudi-
care. c. in causis. d̄ re iudi. Nā t̄ ei⁹ gesta
debent conformari redemptori nostro.
de electio. c. significasti. Omne enim in-
decens s̄m theologos ē deo impossibi-
le; que aut̄ decētia potest eē q̄ quis sine
causa priueſ iure suo; forte vigilijs t̄ ex-

pensis suis vel suoꝝ antecessorꝝ quesito
vt dicto. c. super hoc. d̄renū. t̄ precipue
in papa qui debet habere meliorē zelum
omnibus alijs. 24. q. j. c. officij. pp̄terea
nunq̄ presumitur aliquid facere cū alie-
na iactura; vt supra dictum est. Merito
igitur in executione mandatorū suorū
supercedetur donec ip̄e consulatur t̄ ple-
nius informetur.

Ex his pari ratione ^{idem puto} dicendū i
provisionibus beneficiorū patronaliū
in quibus laici habent ius patronatus;
vt ē videre in episcopatu Palētino Le-
gionensi t̄ Calagoritano. vbi ad presen-
tationem loci vicinorum episcopus be-
neficia consert a tempore immemoriali.
Sed nunc romani pontifices aliquan-
do ea concedunt cum derogatione iu-
ris patronatus laicorum. Quāvis enim
illud possit facere papa; non tamen sta-
tim t̄ indistincte parendum est; sed pa-
pe referendum damnū t̄ incommodū
quod ide ecclesijs preuenire potest: tum
quia laici a fundatione eccliarum t̄ ca-
pellarum earumq̄ dotationē t̄ donatio-
nibus abstinerent propter hoc; tum q̄
viam presentationis meliores t̄ ma-
gi idonei t̄ affecti assumunt. Tum etiā
quia laici t̄ laicorum vicini videntes na-
turelles loci prefici; t̄ ad beneficia admit-
ti filios suos ad studium mittunt; eosq̄
multipliciter cōdoceri faciunt in his que
ad sacerdotium sunt necessaria; quia ma-
gis idone⁹ presertur minus idoneo s̄m
statuta t̄ constitutiones illius episcopa-
tus t̄ etiam aliorum. non est quippe veri-
simile q̄ si de his t̄ alijs papa informa-
ret; vellet potius extraneo t̄ ignoto seu
alienigene beneficium cōferre q̄ natura-
li. Euz naturales regulariter extraneis
preferendi sint. ar. l. si quis ad declinan-
dam. C. de episco. t̄ cleri. t̄ l. nulli licere.
traditur per glo. in. c. j. de testa. lib. 6. in
verbo pauperes. Ad idez facit. l. centū.
C. de anonis civilibus. lib. ii. vbi hoc no-
tat Jo. de plateis. poterunt ergo natura-
les vel hui de quorum p̄iudicio agit se

S.12.
De be-
cijs palē-
dioceſis.

Natura-
lē p̄iudicio
traneis.

Appellatio
papa male
formato.

papa reno
t quod ma
scit.

dapa nibil
quiz face
psumitur.

Supplica
o an suspen
it effectum
adati.

opponere ne mandatum pape executio
ni mandetur et appellare a papa male in
formato; ad ipz bene informatum; vt re
uocet qd male fecit; vt Vulgo dicitur solet
iuxta notata in.c.tu ex lris de integrū re
stitu. et in.l.j.ff.de appe. et in.l.j.C.de re
latio. non qd ista sit vera appellatio de
cuius natura est qd siat de minori ad ma
iorē. 2.q.7.c.anteriorum. S.sanctim. et.
S. illo videlicet.c. non putamus de con
sue.li.6.c.romana.de appe.eo.li.auct. S
appel. p totū. Sed magis ē supplicatio
humilis p quā supplicat pape humili
quatenus factum iterū examinet vt rei
veritatem agnoscat; et deinde suam vo
luntatem declaret. vt auct. hcc supplica
tio. C.de precibus impera.offe. notatur
in.c.pastoralis.de appe.solet enim papa
cui aliqd subreptū est; id ipm retractare
quod egit; ad preces eorum quorum in
terest; vt fecit Innocentius papa et habe
tur in.c.veniam.35.q.9.idem fecit Nico
laus papa; vt.c. sententiam eadez causa
et questione; vbi notāter dicit; qd sua ro
mane sedis potest in melius cōmutari;
cum aut subreptū aliquid fuerit; aut ipa
pro consideratione etatum vel temporū
seu grauiū necessitatū dispensatione ē
dam ordinare decreuerit; qm et egregiū
paulum apostolum dispensatore legi
mus quedam fecisse; que postea repro
basse legitur. idem vult tex.in.c.aplice.
eadem causa et questione. Romani ergo
pontificis intentio est; nihil iniquum ul
perperam facere. qd si fecerit; emēdare
intendit de veritate negotij informatus
vt patet ex pallegatis iuribus. et ex.c. si
quando.de rescrip.cuius supra facta est
opportuna mētio. Qui ergo supersedit ul
supersederi facit in executione mandati
apostolici iniusti; ex quo iure et papa per
mittēte facit; nec penas nec cēsuras incur
rit; cū non resistendi animo; sed potius
hamiliter supplicādi et informandi ipm
romanū pontifi. hoc faciat vt late ac dis
fuse in pcedētibus dictuz ē. C pdeserti
qz s̄m aliquos supplicatio bz effectū sus
pēsiu; sicut appellatio. ita dicit lhosti.

i.c.pastoralis. S appelle. Quē refert Abb.
ibi in. S. verū. cō.j. V. in glo. in. V. execu
tionē allegat nota. in.d.c. tu ex lris. s̄z i
cōtrariū videf tex. et ibi notat Bal. i.l.j.
C. vt lite pē. qd pcedere d̄z d̄ iure civili;
sec̄d iure canonico. et p hoc defendi sa
tis pbabilit pōt id qd nos regij cōfilia
rij quottidie in regio senatu facim⁹. Pdē
cipimus enim qd qn̄ aliquē littere aplice
emanauerint circa bñficia et dignitates;
quorum p̄sentatio ad regē vel alias p̄so
nas sclares spectat; vt sunt bñficia p̄f
monialia i epatu palētino Legionē.
et Calagoritano et alijs; supersedeatur i
executione; donec lfe ad regū deduca
tur senatū; vt videatur an aliquid in eis
contineatur qd reges vel patronos lai
cos tāgat Quo cognito: supplice humi
lit pape vt sua sanctitas dignes formari
d̄ veritate; et regis vel patronoz et filioz
patrimonialū granamē reuocet. Nec p
hoc vt arbitror; excōionē ul alias penas
icurrim⁹. Lū iure et papa pmittentibus
hoc faciam⁹ et ex iā dictis sat; p̄z et plene
dico i.c.ex eo. S peni. et remi. i recollectz.

Idē videtur dicēdū de monitorio
penali per qd sub gra
uissimis penis et cēsuris possessori man
dat; vt h̄bēdā vel hñficiū qd possidet di
mūtū et autē t cocedat; motu pprio et ex
certa sc̄iētia; nō enī indistincte ē parēdū
et obtēperādū; smo pōt opponere posses
sor de iure suo et appellare ne secus siat p
pdicta; qz nō d̄z qs expelli a suo possessi
one sine citatiōe et cause cognitiōe. c.j. de
cau.possessiōis et p̄petatis.c. int̄ qttuor.
d̄ māto. et obedi. l̄z efs de pbē.li.6.aucto
ritate enī rescripti aut iterlocutorie iudi
cis nō pōt; nō citat⁹ d̄ possessiōe repellit;
vt dicit tex.notādus i.l.f.i.C. si p vīm ul
alio mō. p̄ceptū autē pprie sine cause
cognitiōe sup re vel causa qd cause cogni
tiōe acqrīt nō valet. vt sentit Inno.i.c.
cū venissent. et l.c.tu ex lris. d̄i integrū re
sti. et ibi clari⁹ Abb.siculus. et cōsequēter
nō d̄z executiōi mādarī vt voluit Inno.
i.c. p̄sultatiōib⁹ d̄ iure patro. i p̄n. vbi di
cit. qd missus i possessionē alicui⁹ rei sine

S.13.
De monito
rīis penali
bus.

cause cognitiōe; nō facit fructū suos. Se
quid Bal. in. l. 2. pe. cō. C. d̄ seruit. t̄ aq.
t̄ Ludo. 2 filio. 454. ad si. q̄uis de Inno
cētio nō fuit memor. Cōfirmatus hoc p̄
illud qd̄ notanter dixit Inno. in. c. cū ad
monasteriū. de statu regu. in si. glo. inci-
piētis. n̄ ex causa; vbi dicit q̄ dispensa-
tio sine cause cognitiōe nō valet; nō solū
si sit ex ordinaria potestate; s̄ etiā ex sim-
plici indulto pape; qui p̄tra ius pōt sine
causa dispēsare; vt notatur in. c. q̄ i ecclē-
siaz. de p̄st. t̄ ih. c. pposuit. de p̄ces. pre.
Idēz voluit Inno. in. c. dudū. el. 2. si. cō.
N. idem ē si papa mādat. de elect. t̄ in. c.
veniēs. post p̄ncipiū. d̄ filijs p̄sby. Bal.
in. l. si testamētū. post p̄ncipium. C. de te-
sta. Jo. de imo. in. l. quidā p̄sulebāt. ff. d̄
re iudi. Abb. in. c. at si clericī. S. de adul-
terijs. 7. colū. de iudicijs. t̄ in. c. p̄terea.
el. 2. secūda colū. de testibus cogendis.
Nō obstat clausula motus p̄pri; que in
monitorijs solet poni t̄ regulariter eq̄pa-
ratur clausule ex certa sciētia iuxta nota-
ta in. c. ad hec. de rescript. t̄ in. c. si motu
pprio. de p̄bē. li. 6. t̄ in. cle. si roman⁹. eo.
ti. q̄. l̄ dicta clausula tollat subreptionē
vt. d. c. si motu p̄prio. non tñ habilitat p̄
sonā inhabilē; vt notat ibi Archi. t̄ Jo.
an. glo. in. d. cle. si roman⁹. in. 2. validā
ista enī clausula nō tollit qualitates inimi-
secas f̄m Rotaz in nouis decisiōe. 3. nec
ius tertij f̄m Rotā decisiōe. 4. Si ergo
is p̄ quo papa scribit est alienigena a re-
gnis istis t̄ p̄terea inhabilis ad obtinē-
dum benefia ex rationibus de quib⁹ su-
pra; t̄ dictat lex regni nři; q̄ vt audio fuit
a papa approbata; ergo p̄ clausulaz mo-
tus p̄pri; nō tollitur illa inhabilitas. Et
posito sine veritatis preiudicio q̄ clausula
la mot⁹ p̄pri eq̄paret clausule ex certa
scia; vel q̄ in rescripto fit exp̄ssa scia; opa-
bit suū effectū i his q̄ p̄sistūt i iure; sec⁹ i
his q̄ p̄sistūt i facto; put ē in casu p̄dicto
Tūc clausula ex certa scia exp̄ssa vel ta-
cita; nihil operatur. vt voluit nota. Bal.
in. l. si. C. sen. rescin. nō poss. 2. colū. N. di-
cas etiā. Qd̄ sequitur t̄ multū cōmēdat
Andreas siculus in. c. pastoralis. S. p̄te

rea. q. colū. de offi. dele. t̄ vitalis in libro
clausulaz. i clausula ex certa scia. dicēs:
q̄ clausula ex certa scia nihil opatur; nisi
princeps sup facto cause cognitionē p̄re
miserit; vt ibi latius p̄ eū.

Aduertendū tñ circa p̄dicta mo-
nitoria penalia que
quottidie emanant a sede aplica; q̄. l̄ vi
deantur sape executionē; t̄ ab executiōe
nullaten⁹ sit incipiēduni. l. nimis ppere:
C. de execu. rei iudi. l. vna. C. de phi. seq-
stra. pe. cū s̄lib⁹. Si enim ordo nō serua-
tur i executiōe; executio cassatur f̄m In-
no. in. c. venerabili. de offi. deleg. t̄ Bal.
in. d. l. nimis. vñ talia monitoria executi-
onē sapiētia; phibita videntur. vt. C. cō-
minatiōes epistolaz. per totuz. maxime
in. l. iudex. Quā legē Bar. facit notabi-
lē p̄ absoluto iussu iudicis de mittendo
quē in possessionē alterius; vt nō teneat
d̄ quo p̄ eū plene; ibi t̄ in. l. meminerint.
C. vñ vi. p̄ Inno. t̄ alios in. c. pposuit. d̄
p̄ces. p̄bē. S̄ n̄ nihilominus talia monito-
ria p̄missa; reperio taz de iure canonico
q̄ civili. Jure quidē civili in materia nū
ciatiōis noui opis q̄ fit p̄ iudicē. l. de pu-
pillo. S. meimississe. ff. de no. ope. nūcia.
t̄ ibi glo. Bar. t̄ alij qui dicūt q̄ monit⁹
ub illa clausula; si senseris te grauatū
cōpareas allegaturus grauamē vel cau-
sam grauaminis; nō tenet desistere me-
dio tpe accepto ope; si cōparens pponit
infra tēpus sibi assignatū; t̄ allegat cau-
sam grauaminis; t̄ hoc qñ illa clausula
ponit alteratiue; puta vel si senseris
te grauatū cōpareas zc. quia tūc sufficit
alterā partem alteratiue adimplere. ff.
de condi. insti. l. si heredes plures. facit
l. si is qui ducenta. S. vtrū. ff. s̄ reb⁹ du.
t̄ ibi glo. t̄ in. l. si mancipium. C. si man-
cipium ita fue. alie. De quo etiā p̄ Bar.
in. l. filius familias. S. diui seuerus. ff. d̄
legat. j. t̄ ibi alij doctores presertim Ale-
xan. qui plura allegat que per ipsum vi-
deri possunt.
Jure etiā canonico sunt p̄missa ista mo-
nitoria; vt videm⁹ in. c. si aut. d̄ coha. cle;
t̄ mu. ibi si ad secūdā vel tertiā monitio-

nē; et in c. si de cleri. nō residē. ibi simo-
niti nō redierint. et in c. ex tue. et in c. int
q̄ttuot. eo. ti. et in c. sacro. de sen. exc. et in
c. eū in tua. q̄ ma. accu. pñt. nota Inno. i
c. tua. de coha. cleri. et mu. vbi inter cete-
ra dicit. q̄ nuda monitio iudicis qua re-
um monet vt satisfaciat; nec valet: vt ci-
tatio; nec h̄z vim citatiōis; q̄ parere non
tenet; si instā excusationem h̄z allegat. c.
dudum. de presump. et c. q̄ quis. i. 4. q. i.
vult dicere q̄ nō tenet vt teneret citatio
citatiōi enī semp q̄s tenet obediē; etiaž
si a nō suo iudice fuerit decreta. ff. de iu-
di. l. si quis ex aliena. ff. de in ius vocā. p
totū. et si q̄s ius dicēti nō obtēperauerit
notari. in c. cū ordinē. de rescrip. Eiusdeꝝ
sentētie fuit Inno. in c. cū venissent. de i
iteg. resti. vbi dicit q̄ mādata absoluta
et nuda a clausula iustificatiua et cause co-
gnitiōe; nō habēt vim diffinitive; nec in
terlocutorie; nec in rē trāseūt iudicataꝝ;
etiaž si nō appelleſ. allegat. l. 3. et pe. C. cō
minatiōes epistolas. Subdit m̄i q̄ si qd
vigore talis mādati solueret; nō repe-
ret. ff. qd me. causa. l. fi. in fi. S̄z si cogni-
tio p̄cederet sup hoc. s. an talis p̄hibitio
vel quid aliud fieri deberet; et postea in-
terloquitur index vel superior: fieri debe-
re; tūc nisi appellaret; satis credit māda-
tū trāsire in rē iudicataꝝ. vt ibi latius p̄ es.
et in c. ad aures. de tēpo. or. 28. s̄z igitur
Inno. videtur esse q̄ si monitoriū ema-
nauit sine cause cognitione simplicit abs
q̄ clausula si senseris te grauatū et c. non
valet nec tenet; nec arctat ipm monitus
ad obtēperādū mādato. nec ppter ea in
curreret penas vel cēsuras in monitorio
p̄tētas; cū nō habeat vim etlā simplicis
citatiōis; de qua decisio faciunt docto-
res notabile festū: signāter Bal. i. l. ius
alimētoꝝ. ff. vbi pupillus educa. debet.
et plures alij de quibꝝ p̄ Helinū in c. ecclē-
sia sancte 28arie. d̄ p̄sti. colū. 21. v. 4. no-
ta in c. si qñ. d̄ rescrip. colū. 2. vide Bar.
in. l. 3. §. 1. ff. vbi pupil. educa. de. qui di-
cit; q̄ si iudex faciat alicui p̄ceptū sub pe-
na; et nō pareat p̄cepto; talis pena pote-
rit exigi; dūmodo p̄ceptū fiat cuꝝ causat;

seu q̄ ipm pceptū nō sit nudus a causa; nec sit negotiū in quo regrat vt pcedat cause cognitio; nam tunc talis pena non possit exigī; q̄ pceptū nudū a causa non valet; vt vult L. in. l. quotiēs. C. de fi deiussio. Bar. in. l. fili⁹ familias. §. dini. si. cō. ff. de lega. j. Bal. in. l. pf. §. iulius agripa. ff. de lega. 3. Qñ iste pene iponū tur; sit vt magis hoīes timeāt; et vt evitē tur atrocia; nō aut̄ vt exigant ad vnguē ita dicit Jo. reyne. in cōpēdio suo feudo rū in. c. imperialē. §. pterea si iter. Et subdit q̄ si iponaſ pena fustigationis v̄l' amputatiōis pedis v̄l' pena oris et psone; d̄ q̄ loquif glo. in auct. de armis. §. opozet. tales pene nō exigūtur ad vnguē: s̄ reducunt et mitigant ex arbitrio iudicis p̄m cu quē resert et sequitur Jaco. de scō geor. gio i tractatu feudoz in pte dictioz vassalli p̄misérūt recognoscere dictum feudu⁹. colū. 4. v. addite. q̄ iste magne pene. Pena autē excōis ē maior pena q̄ reperiatur in iure; ideo nō est ferenda p leuibus culpis; vt. c. nullus. et. c. nemo. l. q. 3. dico late in. c. p vfas. de dona. inf virū et vxo. colū. 63. v. caueat tñ. vbi late ostēdo excōionis gravitatē; ergo illa nō incurritur q̄uis statim nō obtēpereſ taib⁹ monitorij penalib⁹; vt prius infor- matione. et. o. de veritate; et ex- pectef secūda iūſſio; vt infra lat⁹ subiiciam. Tale enī pceptū sine cause cognitio- ne; executionē nō meret. l. interlocutio. et in. l. p grama. C. cōminatiōes ep̄las. S̄ erit necessari⁹ nouus pcessus et finia p quaz iponi poterit multa ei q̄ supions pcepto nō paruit. l. 2. §. i. ff. si qs i ws vo- ca. nō terit. et. l. j. i. pn. et vtrōbiq̄ p Bar. ff. si qs ws dicēti nō optē. d̄ quo etiaz p Bar. i. d. l. j. C. d̄ execu. rei iud. p Jo. an. n addi. ad specu. ti. d̄ aduocato. §. seq̄. §. studeat. et p alios d̄ quibus p Zilexā. n. d. §. dini. penul. co. sequeſt Ange. areti- nus in. §. curare. ppeſi. insti. de actio. picens le vidisse ita practicari et obserua- ri. Si igitur monitorium penale emanat contra aliquem q̄ dimittat beneficium et illud restituat Ticio infra decem dies

Pena et
municatio

Preceptum
sine cause co-
gnitioē nō ē
creatioē mā
dandum.

Preceptus
sub pena ex-
communicatiois.

als eū excōicat papa vel ei⁹ delegat⁹ tc.
si cum illo lis nō fuit habita nec cause co-
gnitio adhibita; q̄uis nō obtēpet; nullā
excōicationē icurrit; nisi forsitan tale p̄ce
p̄tū emanasset sup eo qd̄ etiā pte p̄sente
et iuita p̄cipi potuisse. q: tūc tāto magis
fieri pōt pte absentē et ignorāte.l. q pōt.
ff. d̄ regu. iu. ita dicit Jo. an. i specu. ti. de
sentē. ḡ. spēs. v̄. habeo dubiū tc. vtpu-
ta si eēt timo: scādali; tūc iudex pōt hoc
facere sūta pte.l. qd̄ iussit. et ibi glo. ff. de
re iudicata.l. relegatoz. ff. de iterdi. et re
leg. l. eq̄sumū. ff. d̄ v̄l̄fructu. hoc secut⁹
ē Ludo. ro. i. d. ḡ. meminisse. b̄z Ange.
aretin⁹ i. d. ḡ. curare. hoc nō approbat.
imo tenet indistincte pdicta: q: tale p̄ce-
ptū sit fundit⁹ nullū p̄ ratiōes Jo. an. et
Bar. Nec obstat qd̄ d̄r̄ d̄ eo qd̄ pōt fieri
me in uito tc. q: hec nō ē bona p̄sequen-
tia; qm̄ si fuisset p̄sens et citatus; forte su-
is rōnib⁹ traxisset iudicē in snia^z suā. ar.
Litē si vn⁹. ḡ. fi. cu^z. l. sequēti. ff. de arbi.
igit fuit citādus eū possit ledi. als nō va-
let; vt i p̄cedētib⁹ dictū ē. ad hoc. l. nā ita
diu⁹. ff. d̄ adop. l. de vnoquoqz. in p̄n. ff.
de re iudi. Terti⁹ ergo possessor q p̄tē
dit se h̄re ius et nunc̄ fuit citatus; pote-
rit de iure suo excipe et nō obtēpare. et si
opus fuerit appellare; q: qdē oppositio et
appellatio iuuabit⁹ et iuuabit⁹ et iuuabit⁹ et iuuabit⁹. Dib
rētes; vt puta capituluz et singulares de
capitulo qb⁹ forsitan mādatū dirigebatur
qm̄ si mādatū nō tenuit quo ad p̄ncipa-
lē p̄sequēter nō tenebit quantū ad alios
quibus vt executoribus dirigitur vel in-
tumatur; vt quottidie fit.

Appellatio
nicipalis in
at alios.

§.15.
Dādātum
eū clausula
i senseris te
grauatur tc.

Onō tamē casu valebit mādatū p̄-
ceptuz sive penale mo-
nitorii. q̄uis cause cognitio non p̄cesser-
it. s. qm̄ fuit iustificatū cū clausula. si sen-
seris te grauatū cōpareas; vt dictuz ē in
p̄cedētibus; als euz excōicat; nisi fecerit
qd̄ in mādato p̄tineat. Tales enī h̄re vel p̄-
ceptū h̄fit vim cuiusdā citationis. Enī si
cōparet; resolvit in vim simplicis. citati-
onis; tūta cōiter practicaf p̄. p̄curatores
qm̄ reus cōparet; q: petit dictū p̄ceptuz
reduci ad simplicem citationez. ita dicit

Bar. in. d. l. j. C. de execu. rei iudi. Bal. i
l. ij. C. de epi. au. in v̄. venio ad verbalē.
et in. l. actiōe. C. de trāsac. in v̄. qrit dñs
Jacob⁹ tc. Ange. et Jo. dimo. i. d. ḡ. me
minisse. Inno. in. d. c. fi. de coha. cleri. et
mu. sentit Bal. in rubrica. C. cōminatio-
nes eplas. Salicet⁹ in. l. j. eo. ti. Est glo.
ordinaria ad quā totus mūdus recurrit
in. c. ex pte. el. j. de verbo. sig. glo. fi. que
vult. q: ante citationē rei antech⁹ p̄stet de
causa pōt p̄ suas l̄ras p̄cipe absenti ut
satissociat vel cōpareat; als excōicat eū.
Ex hoc enī p̄cepto ante cause cognitiōes
facto; nō potest dicere re⁹ se grauatū; ex
quo iudex iustificauit p̄ceptū. Nā ppter
illā iustificationē ut cōpareat; resoluif p̄-
ceptuz in simplicē citationē si vult cōpa-
rere. et fuit adinuēta hec practica p̄ facili-
ori exitu iudicioz. b̄m Abb. i. d. c. ex pte.
Idem tenet ille post Cardi. in. c. j. de cd
posse. et p̄prie. et Lar. in cle. dispēdiosaz.
d̄ iudi. et colū. in fi. vbi dicit; q: si ep̄s vel
let. p̄ferre snia^z excōis in aliquē nō soluē
tem decimas; oportet q: excōicet mō p̄-
dicto; q: forte h̄z iste p̄uilegiū v̄l̄ aliam ex-
cusationē. ar. c. l̄z ep̄s. de hbē. li. 6. vñ si
cōpareat et excusationē ostendat; cū gra-
uamē p̄cludat; excōicationē evitabit. b̄z
eū et bñ. Qm̄ tale p̄ceptū sive monitoriū
h̄z duas ptes principales; vna ē monito-
rij; alia citationis. Monitorij duplex est
ps; vna ē vt is cui dirigitur emēdet ma-
leficiuz vel tale quid faciat; vel ablata re-
stituat. Alia pars ē vt cōpareat allega-
tur⁹ cāz rōnabilē q̄re id minime iplere te-
neatur. et si neutrū in termino prīmi mo-
nitorij (nō dico citationēs) fecerit; intelligi-
tur excōicat⁹ ex offensa manifesta; dico
manifesta; q: p̄ collationē et possessionē i
vim illi⁹ habitā d̄ qb⁹ p̄stat; illa facta ē ve-
ra et manifesta; non restituēdo et māda-
do vt monit⁹ erat iuxta glo. Inno. hosti.
et alios in. d. c. ex pte. Fuit etiā excōicat⁹:
q: necdū nō fecit illa; b̄z nec cōparuit alle-
gatur⁹ causas rōnabiles ex qb⁹ ad illa
nō teneref ideo nō cōparedo ppter p̄tu-
maciā incidit in excōionem. Alia ē pars
p̄ncipal⁹ monotorij; et ista ē simplicis cita-

Monito-
b̄z duas
tes.

tiōis. et hec est duplex una p̄tinēs simpli
cē citationē ad certificandū de paritiōe.
Secūda ē ad videndum et declarari inci-
disse rc, et sic alia pars monitorij est sim-
plex citatoria. mō q̄ in termino isti⁹ cita-
tiōis cōparuisse dī; videamus quid se-
cit allegavit declinatoriā et subreptiones
cōmissionis; et nō ē dubiū q̄ per hoc nō
cuitauit p̄tumatiā ita absolute cōparēs
et p̄testās dī nō cōparēdo corā ipo tanq̄
corā indice; debet enī loqui; vt singulari-
ter docet Inno. in. c. cumana. de electio.
videlicet p̄ponere rationes et causas iu-
stas q̄re non debeat p̄dēnari q̄uis sit iu-
dex. Sed si compareat et dicat. Cōpareo
corā vobis inquantū sitis index; et tales
exceptiōes oppono; quib⁹ apparet nul-
litas vel iniustitia p̄cepti; p̄ceptū resolu-
tur in simplicē eitationē; et p̄sequēter nō
incidit in excōicationē. C̄has autē exce-
ptiōes opponere poterit aut corā; papa
vle⁹ ad hoc delegato vel corā executore
qb⁹ oppositīs sup̄sedebitnr in executio-
ne iuxta notata in. c. de cetero. et i. c. quo
ad cōsultationē. de re iudi. maxime si ex-
eisdē iustis causis appellatio interpona-
tur; q̄ sunt exprimēde in appellatiōe tan-
q̄ si appellaretur ab interlocutoriā; me-
ra vt notāter voluit Abb. in. d. c. quo ad
p̄sultationē. ad fi. et sequūtur ibi moder-
niores. Ista enī appellatio sic interposi-
ta suspēdit effectū p̄cepti iuxta notata in
l. j. ff. ad turpi. in. c. pastoralis. h. p̄terea.
de offi. de. et in. c. p̄terea. de appell. hoc in
terminis n̄ris tenet Ancha. in. d. consi.
241. Idē tenet Egidius belemera decisi-
one. 160. incipiēte. si a tpe publicationis.
Dicēs q̄ si infra dies p̄tētos in monito-
rio vel executorialib⁹ q̄ dantur ad aliqd
faciendū vel implendū ille p̄tra quē mo-
nitorii vel executoriales diriguntur; ap-
pellauerit ex causa pbabili; q̄ pbata de-

beret legittima reputari; iuxta notata in
c. vt debit⁹. de appell. cū simi. talis appellatio suspendit effectū monitorij vel exe-
cutorialiū; vt. d. c. p̄terea. de appell. et ibi
Inno. fīm Egidii vbi supra. qđ ē valde
signādū ad p̄positū nostrū. Isti autē dies
i monitorio vel executorialib⁹ assignati;
currunt a tēpore sciētie et notificatiōis. l.
auis. ff. de calūnia. et l. cū sex. ff. d. edili.
edicto. fīm eu. Ego addo glo. nota. in. c.
p̄certationi. de appell. lib. o. in verbosci-
uerit. vbi habet q̄ nō dī quis scire actū
nisi sciat tenorē act⁹ et p̄ eu se grauari. de
qua glo. i diversis p̄positis doctores sa-
cūt mētionē. facit etiā glo. in. l. quemad
modū. C. de agrico. et cēsi. lib. io. verbo.
et temptor. in prīm. et ibi notat Ange. infe-
rēs ex ea multa q̄ videri possunt. Quā-
uis ergo lapsi sint dies assignati in moni-
torio vel executorialib⁹ a tēpore date; ni-
hilominus admittitur iō p̄tra quē diri-
gitur infra illos dies q̄ incipiūt currere;
non a tēpore date; s̄ a tpe sciētie.
Hoc autē remediū appellatiōis erit utile
p̄tra mādatū vle⁹ p̄ceptū pape; vel cuiusli-
bet alterius iudicis vel superioris; etiā
si cause cognitio et citatio precederent; et
res discussa foret; immo et indicata; vt vi-
detur Egidius loqui.

A quo tēp-
re currūt
es monito-

Appellatiōis
ab executorialib⁹ qđ ope-
ratur,

C̄hec sunt que circa p̄dictaz p̄sultatio-
nem mihi visa fuere; salua semp̄ decisio-
ne sacrosancte matris ecclesie; ac cuiusli-
bet melius rectiusq̄ sentiēt; correctiōe.
exactum fuit hoc opus in Valleleti. 17.
die Julij redemptiōis n̄fe. Anno. 1504.
Impressumq̄ nouiter Salmantice cuī
multis additionibus et cum tabula. An-
no dñi. 1517. Die vero. 22. Aprilis.

Lum priuilegio.